

๒๒๑'

.....

๒๒๑'

ที่นี่มีคำตอบ

ฉบับ mini

๑๒ เล่ม ๑๒ รส

เรื่องแปลกแต่จริง

ผู้หญิงต้องซื้อ

บุญคือเพื่อนซี้

รักนี้สีอะไร

อย่างจี้ บาปมัย

เป็นจะนี่...เพราะไหน

ชีวิตออกแบบได้

ความใช่-ความเชื่อ

เล่ม ๘

เมื่อกรรมให้เกิด

บวชเกิดสร้างบุญญา

รู้ไว้...ใช่ว่า

เคลียร์ปัญหาครบครัน

คำนำ

ความ ไม่รู้บิปีให้เราหาที่พึ่ง

ใช้ ทุกคำของทุกคนที่น่าเกรง

ความ เชื่อเราคงต้องไว้บนหิ้ง

เชื่อ ตามธรรมย่อมคลาดแคล้วแผ้วพองภัย

หากเราจำเป็นต้องเดินทางอยู่ท่ามกลางความ
มืดมิด ไร้แสงดาว แถมยังถูกปิดตาทั้งสองข้าง หนทาง
ที่เดินอยู่ก็รายล้อมไปด้วยอุปสรรคนานัปการ เพียงก้าว
เดียวที่ย่างพลาด อาจหมายถึงอันตรายทั้งชีวิต ความ
เชื่อที่ผิดเพี้ยนไปว่าความเชื่อก็ไม่ต่างอะไรกับบุคคลที่
ถูกปิดตาและเดินทางอย่างไร้ทิศ ย่อมถูกภัยต่างๆ ราย
ล้อมและพร้อมจะคร่าชีวิตได้ทุกเวลา บนเส้นทางแห่ง
วิญญูสงสารอันยาวไกล มีเพียงธรรมะของพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าเท่านั้นที่จะเป็นแสงสว่าง และเป็นมือที่จะคลี่
ผ้าผูกตานั่นออก

ผู้คนจึงเชื่อคำเล่าเขาว่าเจ้ง

จะถูกต้องตรงเผงเสมอไป

เมื่อเรื่องจริงสำคัญกว่าจะหาไหน

อ่านเล่มนี้ให้ดวงใจชุ่มไสเย็น

ต่อเล่ม ๙

หนังสือ “ที่นี่มีคำตอบ ฉบับ mini” เป็นอีกหนึ่งความตั้งใจของทางผู้จัดทำ ที่ประสงค์จะเรียบเรียงธรรมะโอวาทจากคุณครูไม่ใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกฎแห่งกรรมให้เป็นเล่มเล็กๆ ที่พกพาง่าย เปิดอ่านง่าย นอกจากจะไว้อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้แล้ว ยังเหมาะสำหรับเป็นของขวัญแด่คนที่คุณรัก ชุดนี้มีทั้งหมด ๑๒ เล่ม ไม่ว่าจะเริ่มต้นอ่านเล่มไหนก็ตาม จะช่วยให้เราเข้าใจเรื่องราวความจริงของชีวิตได้มากขึ้นอย่างแน่นอน

กองวิชาการ ๐๑

สำนักองค์ประธาน

สารบัญ

- ๑ ทำพิธีงัดได้บุญจริงหรือ ๑๒
- ๒ ฮวงซุ้ย ๑๖
- ๓ ศาลตี้จู่เอี้ย ๑๘
- ๔ ตี้จู่เอี้ย & ศาลพระภูมิ ๒๐
- ๕ ตาฆ่าปากเปิด ๒๓
- ๖ คนเลี้ยงกุมารทอง ๒๖
- ๗ นางกวัก ๒๘
- ๘ อาจารย์วิทยากร ๓๐
- ๙ ของขลัง ๓๒
- ๑๐ สาบานว่า จะไม่เล่นพนันอีกแล้ว ๓๔
- ๑๑ บนบานศาลกล่าว ๓๖

- ๑๒ คำสาปแช่ง ๓๗
- ๑๓ ฝันเห็นหลวงปู่ ๓๙
- ๑๔ สัมผัสที่ ๖ ๔๐
- ๑๕ ผีถ้วยแก้ว ๔๑
- ๑๖ เมื่อผีเข้าโยมแม่ ๔๔
- ๑๗ กระสือ กระหัง ๔๗
- ๑๘ พระเวสสันดร ๖๘
- ๑๙ ทำบุญต้องอธิษฐาน ๗๐
- ๒๐ ระวีงภัยวัยเบญจเพส ๗๒
- ๒๑ ฮวงจุ้ย ๗๔
- ๒๒ ฮวงจุ้ยทำเลทอง ๗๖

- ๒๓ เหล้ากระสายยา ๗๑
- ๒๔ ทำบุญมากจะตายเร็ว ๘๐
- ๒๕ ลายเซ็นเปลี่ยนชีวิต ๘๒
- ๒๖ กรู๊ปเลือดบอกนิสัย ๘๓
- ๒๗ คนเกิดวันพระขึ้น ๑๕ คำ ๘๕
- ๒๘ คนเกิดเสาร์ ๕ ๘๖
- ๒๙ แม่ธรณี แม่คงคา แม่โพสพ ๘๗
- ๓๐ เจ้าแม่จามเทวี ๙๐
- ๓๑ แม่ย่านาง ๙๓
- ๓๒ ตายแล้วไม่สูญ ๙๖
- ๓๓ ต้องหนึ่งสมองสองมือ ๑ ๙๘

- ๓๔ ต้องหนึ่งสมองสองมือ ๒ ๑๐๓
- ๓๕ ต้องหนึ่งสมองสองมือ ๓ ๑๐๔
- ๓๖ วิชาหนังเหนียว ๑๐๖
- ๓๗ ศาสนาพุทธไม่ยุติธรรม ๑๐๗
- ๓๘ คนไม่มีศาสนา ๑๑๒
- ๓๙ กลับชาติมาเกิด ๑๑๕
- ๔๐ ตายแล้วฟื้น ๑๑๘
- ๔๑ ศาลเจ้า ๑ ๑๒๐
- ๔๒ ศาลเจ้า ๒ ๑๒๒
- ๔๓ ฉากหลังสงคราม ๑๒๔

ที่นี่มีคำตอบ

ฉบับ mini

เล่ม ๘

การใช้-ความเชื่อ

“กฎแห่งกรรมหรือกฎแห่งการกระทำ
ไม่ว่าทางกาย ทางวาจา ทางใจ
ทุกการกระทำล้วนมีผลทั้งสิ้น
ถ้าเราเชื่อเรื่องเหตุเรื่องผล
เราก็ต้องเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม
เราจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้
ถ้าไม่ศึกษา ไม่เรียนรู้ เราก็ไม่เข้าใจ
จะดำเนินชีวิตลำบาก ซึ่งอันตรายสำหรับเรา
รู้ไว้...เข้าใจ ตัดขาดติดแข็ง ไม่ถึงกับใส่บาแบกหาม
มีแล้วไม่ใช้ไม่เป็นไร แต่เวลาจะใช้แล้วไม่มี
อ.ต.ร. อันตราย”

คุณครูไม่ใหญ่

๑ ทำพิธีกงเต็กได้บุญจริงหรือ

แม่ของผมเป็นคนจีน ในช่วงวันตรุษวันสารทของชาวจีน ท่านจะเซียดไก่ไหว้เจ้าเป็นประจำ เมื่อผมเข้าวัด ได้ศึกษาธรรมะ ก็บอกให้แม่เลิกฆ่าไก่ แต่แม่ก็ยังไม่เลิก ท่านบอกว่า “ซื้อเขามาละ มันกินไม่อร่อย” เพิ่งจะมาเลิกทำเมื่อตอนอายุย่างเข้าสู่วัยชราแล้ว

แม่ยึดมั่นในประเพณีจีนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการทำพิธีกงเต็ก ถึงกับสั่งไว้ว่า เมื่อท่านตายแล้วต้องทำพิธีกงเต็กให้ด้วย เมื่อท่านละโลก ผมก็ได้พยายามอธิบายกับญาติพี่น้องว่า การทำกงเต็ก ทำไปก็ไม่ได้อะไร คนที่ตายแล้วเขาต้องการบุญอย่างเดียว ซึ่งบางคนก็ให้เหตุผลว่า แม่สั่งไว้ต้องทำตามคำสั่ง ผมก็ให้เหตุผลว่า แม่สั่งอย่างนั้นเพราะความไม่รู้ ตอนนี้อย่างนี้ตายแล้ว แม่รู้แล้วว่า ชีวิต

หลังความตายต้องการบุญอย่างเดียว การที่เราทำให้ดีกว่าที่สั่ง แม่ น่าจะรู้สึกขอบคุณลูกมากกว่าผูกโกรธที่ขัดคำสั่ง แต่ผมเพียงเสียงเดียวไม่อาจห้ามญาติพี่น้องได้ ในงานศพของคุณแม่จึงมีพิธีงตึกขึ้น ผมอยากทราบว่า คุณแม่รู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นลูก ๆ จัดพิธีงตึกให้ท่าน และท่านได้รับบุญจากการทำพิธีงตึกไหมครับ

คุณครูไม่ใหญ่

ก่อนตายแม่คุณแม่จะเจ็บป่วยทรมานขนาดไหน ก็พยายามนึกถึงบุญตามทีลูก ๆ ได้บอกท่าน ทำให้ท่านนึกถึงบุญได้ แต่สลับกับระลึกถึงการฆ่าเปิดไก่ เพราะบางช่วงท่านทรมานท่านก็นึกว่า ทำไมเราป่วยทรมานนักนะ เราคงไปฆ่าสัตว์ตรงโน้นตรงนี้มั้ง ก็ระลึก

สลับกัน ทำให้ภาพเหล่านั้นมาฉายให้เห็น
เป็นระยะ คือ เดียวก็ภาพบุญเดียวก็ภาพบาป
ใจของท่านจึงไม่ถึงกับหมองแต่ก็ไม่ใสมาก
ได้ไปเกิดเป็นครุฑในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา
ทันที ไปแบบลับแล้วตื่นอยู่กลางวิมานทอง
คือ เกิดแบบโอปปาติกะ ในหมู่ครุฑชั้นดี
มีชนสีทอง มีเครื่องประดับแบบเทพธิดาไม่ได้
เปลือยกาย ส่วนล่างก็เป็นนก ตอนนี้อยู่ท่าน
กำลังเรียนรู้ชีวิตใหม่ที่ตนเองไปเกิด ไม่ได้
สนใจว่า ลูกจะทำพิธีกตัญญูไปให้ และท่านก็
ไม่ได้รู้เห็นด้วย แม้ในขณะนี้ก็ได้สนใจเรื่อง
กตัญญู ส่วนกตัญญูที่ทำไปก็ไม่ได้เกิดบุญ ได้
แค่ความสบายใจที่ได้ทำตามแม่สั่ง และทำ
ตามประเพณีที่สืบทอดกันมา

ประเพณีการทำกตัญญูเป็นประเพณี
ของนักคิด คิดว่าถ้าตายไปแล้ว เราอยากจะให้มี
อะไรเราก็ทำ อยากให้มีรถก็ทำกระดาดเป็นรถ

อยากให้มีบ้านก็ทำกระดาดเป็นบ้าน อยากให้มีคน
รับใช้ก็ทำกระดาดเป็นคนรับใช้ อยากให้อะไร
เราก็กทำ ๆ ไป เผาแล้วก็จะได้อะไรนั้น ถ้าเป็น
เรื่องจริงอย่างนั้นก็ดีสิ เรื่องอะไรเราจะทำอัน
เล็ก ๆ ทำที่ก็เท่าสภากาชาดเลย เผาให้มัน
เต็มที มันเป็นเรื่องของนักคิดที่ตั้งทฤษฎีนี้
ขึ้นมา แล้วก็นักขาย คือจะได้ขายอุปกรณ์
ในการทำ กับนักพิธีกรรมจะได้ทำพิธี ซึ่งเป็น
ทางมาแห่งรายได้ทางหนึ่ง ที่จะทำให้ชีวิตมี
ความสะดวกสบายขึ้น นี่เป็นอย่างนี้ แล้วจะ
ไปเป็นบุญได้อย่างไร

ถ้าจะเป็นบุญ ต้องทำให้ถูกหลักวิชา
เอามาทำบุญกับเนื่อนาบุญ ถวายกับพระ
หรือสงเคราะห์โลก ให้กับคนยากคนจนขัดสน
อย่างนี้จึงจะได้บุญ

๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๒ ช่วงซู้ย

คุณย่าท่านเสียชีวิตอย่างสงบเมื่ออายุได้ ๘๓ ปี ตามธรรมเนียมคนจีน ญาติผู้ใหญ่ที่เสียชีวิตจะถูกนำไปฝัง ถ้ำฝังถูกทึบ ลูกหลานก็จะทำมาค้าขึ้น ปัจจุบันทุกคนก็มีกินมีใช้ แต่ญาติอีกฝ่ายบอกให้ชุดกระดูกขึ้นมา ลูกๆ ก็ไม่ยอม เพราะเกรงว่าจะมีผลไม่ดี แต่ไม่ทราบจะทำอย่างไรดี การชุดกระดูกคุณย่าจะมีผลดีผลเสียอย่างไรไหมคะ

คุณครูไม่ใหญ่

การชุดกระดูกคุณย่าขึ้นมาไม่ได้ทำให้มีผลดีหรือผลเสียอะไรกับลูกหลาน เพราะจะยากจนหรือร่ำรวยก็ขึ้นอยู่กับบุญกุศลที่แต่ละคนสร้างมหาทานบารมีมา การมีฮวงซู่ยก็เป็นสิ่งที่ดี เกี่ยวกับคุณธรรมความกตัญญูของ

ลูกหลานที่มีต่อบรรพบุรุษบุพการีไม่ได้เกี่ยวกับว่า ถ้าดวงซุ้ยถูกทิศนั้นทิศนี้แล้วจะร่ำรวย ลูกหลานจะอยู่ดีมีสุข เพราะมีอยู่หลายราย ที่เขาทำถูกทิศดี แต่ลูกหลานก็ยังยากจน มีหนี้ มีสินเยอะแยะ

เพราะฉะนั้น จะร่ำรวยหรือยากจน มันขึ้นอยู่กับบุญกุศลว่า เราได้สร้างมหาทานบารมี เอาไว้แค่ไหน ถ้าหากไม่มีมหาทานบารมี ให้มีวุฒิสูง เรียนสูงๆ ได้ปริญญาก็ไปก็ตาม ก็ยังเป็นได้แค่มือปิ่นรับจ้าง คือ เป็นลูกจ้างเขา แต่ถ้าหากมีมหาทานบารมี ได้สั่งสมบุญมา เต็มก็จะมีจังหวะมีช่องทาง บุญบันดาลให้สมบัติไหลมาเทมา ซึ่งเราก็เห็นอยู่ทั่วๆ ไป บุญจึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ขาดไม่ได้ ต้องสั่งสมกันเอาไว้ให้มาก ๆ

๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๓ ศาลตี่จู่เอี้ย

ภุมมเทวาใช้พระภูมิที่อยู่ในศาลพระภูมิ หรือตี่จู่เอี้ย*หรือไม่คะ เพราะศาลพระภูมิกับ ตี่จู่เอี้ยเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับบ้านเกือบจะทุกบ้าน เป็นความเชื่อที่สืบทอดกันมา แต่เราไม่เคย เข้าใจอย่างแท้จริงว่า สิ่งนี้คืออะไรกันแน่

คุณครูไม่ใหญ่

ภุมมเทวามีหลายพวก แต่ที่ศาลตี่จู่เอี้ยนี้ ซึ่งตั้งกันตามประเพณี เพราะเชื่อว่ามี แต่ บางทีก็มี บางทีก็ไม่มี ภุมมเทวาอยู่ที่ศาล ก็คือ พวกผีบ้านผีเรือน ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็น บรรพบุรุษหรือญาติของครอบครัวนั้นที่ยัง

*เจ้าที่ตามบ้าน ลักษณะศาลสี่แดง วางไว้กับพื้น มีทั้งองค์แป๊ะกง และแป๊ะม่า (ผู้ชาย-ผู้หญิง หรือผู้สูงอายุ)

ไม่ไปเกิด ย้งวนเวียนอยู่ในบ้าน เพราะฉะนั้น
บางศาลที่ตั้งไว้ก็ไม่มี บางศาลก็ตั้งไปตาม
ธรรมเนียม ไม่ตั้งเดี๋ยวโดนว่า บางศาลก็ตั้ง
ไว้เพื่อเหนียว เพราะเชื่อว่ามี แต่มันไม่มี

๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๔ ตีजूเอี้ย & ศาลพระภูมิ

ทั้งตีजूเอี้ยและศาลพระภูมิซึ่งมีอยู่เกือบทุกบ้าน และเราก็ไม่อาจทราบได้ว่ามีผีบ้านผีเรือน หรือบรรพบุรุษอยู่ในนั้นหรือไม่เราควรปฏิบัติต่อสิ่งทั้งสองนั้นอย่างไรจึงจะถูกต้องเหมาะสม ถ้าทำไม่ถูกต้องเขาสามารถให้คุณหรือโทษกับผู้ที่อยู่ในบ้านได้ไหมคะ แล้วเวลาเราไปซื้อบ้านใหม่ต้องมีของสองสิ่งนี้ไหมคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ตีजूเอี้ยและศาลพระภูมิมี ๒ ประเภท

๑. ประเภทไม่มีผีบ้านผีเรือน

๒. ประเภทที่มีผีบ้านผีเรือน

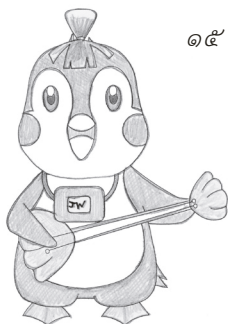
เราจะพูดถึงประเภทที่มีผีบ้านผีเรือนอยู่
อย่าลืมว่าผีบ้านผีเรือน คือ ภูมมเทวาชนิด
หนึ่ง เป็นภูมมเทวาชั้นล่าง เขาไม่ได้อยู่ที่
ตี่จู้เอี้ยและศาลพระภูมิ แต่สองสิ่งนี้ แค่เป็น
สื่อเชื่อมถึงเท่านั้น เพราะภพภูมิเขาอยู่ซ้อนๆ
กับเรา บางทีเขาก็นั่งหรือนอนอยู่กับเรา ถ้า
มีบุญขึ้นมาอีกหน่อย ก็จะมีห้องเป็นส่วนตัว
ของเขา อยู่ในมุมหนึ่งของบ้าน คือ เป็นบ้าน
ซ้อนบ้าน ห้องซ้อนห้อง ถ้าบ้านพังหรือรื้อ
บ้านก็ต้องย้ายเพราะหมดบุญ หรือบางทีก็
อยู่ตรงนั้นเหมือนเดิม

ดังนั้น จะตั้งศาลพระภูมิหรือไม่ตั้งก็
เหมือนกัน เพราะเขาไม่ได้อยู่ที่ศาลพระภูมิ
หรือที่ตี่จู้เอี้ย แต่ความเห็นของครูไม่ใหญ่เห็น
ว่าไม่ควรตั้ง จะได้มีที่โล่งๆ และไม่เป็นที่หวาด
กลัวของลูกหลานว่า จะเห็นนั่นเห็นนี่ หรือ
เป็นเครื่องกังวลว่า จะปฏิบัติถูกต้องหรือไม่

ถ้าไม่ถูกต้องก็กลัวจะมีโทษ กลับเป็นเหตุ
ให้เกิดความทุกข์ใจได้ เพราะฉะนั้น ถ้าจะ
ติดต่อกับผีบ้านผีเรือนหรือภูมมเทวาที่เป็น
บรรพบุรุษ ก็ให้ทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ ซึ่ง
จะเป็นที่พึงพอใจของท่านเหล่านั้น

ส่วนท่านที่ตั้งใจจะอุทิศหรือศาลพระภูมิ
ไปแล้ว ก็ให้อัญเชิญออกไป โดยการใช้น้ำพุ
ที่ไพเราะว่าสถานที่เหล่านี้ไม่เหมาะสมกับ
บารมีของท่าน ให้ไปอยู่วิมานที่สวยงามกว่านี้
แล้วจะทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ พุทธเสร็จก็
อัญเชิญออกไป จะได้ไม่เป็นภาระ พุทธง่าย ๆ
คือ รักต้องรู้

๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๕ ตาชำปากเปิด

ลูกเคยทำของหาย คุณยายของลูกก็แนะนำว่า ถ้าของหายให้ตาชำปากเปิดช่วยหาสิ ตาชำปากเปิดเป็นกายละเอียด เขาสามารถหาของที่หายไปให้เจอได้ทุกอย่าง โดยการเรียกชื่อเขา ตาชำปากเปิดๆ ไปเรื่อย ๆ แล้วนิภาพของที่หายไว้ในใจให้ชัด

ลูกก็ลองทำตามดู ปรากฏว่าหาเจอจริงๆ บางทีเจอแบบไม่น่าเชื่อเช่น บางทีเราหาของที่หายไปบนชั้น มองหาแล้วมองหาอีกไม่เจอจนอารมณ์เสีย แต่พอบอกตาชำเท่านั้นแหละ ก็เลื้อบไปเห็นของที่หายไปบนชั้นนั้นจริงๆ คุณยายเคยเล่าให้ฟังว่า บางคนทำแหวนเพชรหายไปตั้งนานมาแล้ว พอบอกตาชำปากเปิด ลักครู่เจอแหวนเพชรมาอยู่บนเตียงเลย

กรณีเจอของที่หายไปแล้ว ต้องมีข้อ
แลกเปลี่ยนให้ตาชำปากเปิด คือ ต้องเอา
มะขามเปียก ๑ เม็ด คลุกกับเกลือ แล้ววาง
ไว้ให้ตาชำนอกชานบ้าน หรือที่โล่งแจ้ง แล้ว
บอกตาชำปากเปิดให้มารับไป ทำอย่างนี้เพื่อ
เป็นการตอบแทนที่ช่วยเหลือของให้ แต่ถ้าไม่ทำ
ก็จะทำให้มีอาการปวดท้อง

ตาชำปากเปิดมีจริงหรือไม่ เป็นใคร
ทำไมต้องมาทำหน้าที่หาของหาย และชอบกิน
แต่มะขามคลุกเกลือด้วยคะ และการหาของ
ด้วยวิธีที่เรียกชื่อตาชำปากเปิดไปเรื่อย ๆ
ดีหรือไม่ ควรเลิกไหมคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ตาชำปากเปิดไม่มีจริง เป็นเพียงนิทาน
พื้นบ้านที่ผู้เฒ่าผู้แก่แต่งขึ้นมา เพื่อให้คนที่

กำลังหาของ แล้วอารมณ์กำลังไม่ดีนั้นให้
ใจเย็นๆ อารมณ์ดีขึ้น พออารมณ์ดีขึ้นก็จะ
หาของที่หายเจอ เพราะนึกถึงภาพของหาย
ให้ชัดด้วยใจสบาย แล้วนึกว่าเราไปลืมนไว้
ที่ไหน ค่อยๆ นึกไปเรื่อย ๆ ส่วนเรื่องมะขาม
คลุกเกลือก็เป็นเรื่องที่ผูกเสริมเข้ามาทำให้
เกิดความเชื่อมั่น น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น แต่พอเราไม่
ให้แล้วปวดท้องเพราะความกังวลของเราเอง

การหาของด้วยวิธีนี้จะทำให้หึงมวาย
ไม่เกิดประโยชน์อะไร สู้ใจเย็นๆ ค่อยๆ หา
ค่อยๆ นึกว่า เราลืมนไว้ตรงไหนจะดีกว่า วิธี
แก้ไขที่ดี คือ จัดบ้านให้เรียบร้อย เวลาหยิบ
ก็ง่าย หายก็รู้ ดูก็งาม ตามก็เจอ นี่คือวิธีแก้
ของหายที่ดีที่สุด

๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

๖ คนเลี้ยงกุมารทอง

คนที่เลี้ยงกุมารทอง มีโอกาสไปเกิด
เป็นกุมารทองใหม่คะ

คุณครูไม่ใหญ่

คนที่เลี้ยงกุมารทองก็จะคิดเอาพวกนี้เป็นที่พึ่ง มักจะไม่ค่อยคิดเรื่องการทำความดีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป คือ พอมาผูกพันทางนี้แล้ว ความคิดที่จะให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ก็ไม่มีอยู่ในหัวใจ หรือความตั้งใจจะเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวก็ไม่มี วันๆ จะวนเวียนเรื่องกุมารทอง เมื่อตายแล้วมักจะวนเวียนอยู่กับวิทยากร หรือไปเข้าสิงๆ ทรงๆ หรือไปช่วยเรื่องพวกนี้ ถ้าหากพอมีบุญบ้าง ไม่ได้ทำบาปอะไรมากมายนัก อย่างมากก็ไปได้แค่

เป็นวิทยากรอยู่ในป่าหิมพานต์ จะไม่ไปสูง
กว่านี้ แล้วก็ลืมหูลืมตาไปเกิดเป็นกุมารทองให้
เขาใช้ และพวกนี้เวลาเกิดมาเป็นมนุษย์มัก
จะเป็นร่างทรง

๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๗ นางกวัก

กุมารทองเมื่อโตขึ้น กลายเป็นนางกวัก
หรือไม่ แล้วเขาชอบนั่งท้าวแขน และกวักมือ
จริงๆ ไหมคะ

คุณครูไม่ใหญ่

นางกวัก ที่มีจริงก็มี ไม่มีจริงก็มี ที่ไม่มี
จริงเราจะไม่พูด เรามาพูดถึงที่มีจริงก็คือ
อะไร

นางกวักเป็นเพียงรูปปั้นที่สมมติเอา
ตามรสนิยม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อ
กับอาจารย์วิทยากรเท่านั้น อาจารย์วิทยากร
จะเอามন্ত্র์ผูกกับภุมมเทวาที่มีวิบากกรรม
เกี่ยวกับพวกสิ่งๆ ทรงๆ ซึ่งจะปั้นเป็นรูป
อะไรก็ได้ตามรสนิยม เช่น ปั้นเป็นนางกวัก

เราจะมีความรู้สึกว่า กำลังกวักเงิน กวักทอง เพื่อความสบายใจ มั่นใจ ของผู้ใช้ อยากจะใช้แล้วเกิดความรู้สึกอย่างไรก็ป็นอย่างนั้น เพราะเป็นแค่สื่อกับอาจารย์วิทยากรที่จะโยงกัน อาจารย์วิทยากรจะทำงานประสานงานกันกับอาจารย์มนุษย์ที่เป็นผู้ป็น แล้วผูกมนตร์ โดยมีอาจารย์วิทยากรกำกับ

ดังนั้น กุมาริทองที่ใช้มนตร์ผูกกับรูปนางกวักก็มี ที่เป็นภุมมเทวาผูกกับมนตร์และรูปนางกวักก็มี คือ จะมี ๒ แบบ แล้วแต่วิชา พวกนี้จะมีสายวิชาที่ไม่เหมือนกัน แต่ประกอบไปด้วยความหลงเหมือนกัน ดังนั้นไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวด้วยประการใด ๆ ธุรกิจจะรุ่งเรืองอยู่ที่บุญ ไม่ใช่อยู่ที่กุมารทอง กุมาริทองหรือนางกวัก

๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๘ อาจารย์วิทยากร

เจ้าของวิชาที่เป็นวิทยากรนั้น เขาได้
ประโยชน์อะไรจากการที่มีคนเอากุมารทอง
ไปเลี้ยงเยอะ ๆ

คุณครูไม่ใหญ่

อาจารย์วิทยากรจะได้รับประโยชน์จาก
การที่คนมานับถือกุมารทอง คือ ความชื่นชม
จากพวกเดียวกันว่า เจ๋ง แน่ เก่ง ที่มีคนเอา
กุมารทองไปเลี้ยงเยอะ ๆ ได้แค่นี้ เขาจะมี
สังคมคล้าย ๆ มนุษย์ คือ พอถึงเวลาเขาจะมา
ชุมนุมกัน แล้วก็คุยกันว่า ของท่านเป็นอย่างไร
ของคุณเป็นอย่างไร โอ ของผมลูกศิษย์
เยอะแยะเลย มาเอาไปเยอะ นางกวักก็เยอะ
กุมารทองก็เยอะ กุมารี่ทองก็เยอะ รักยม

ก็เยอะ ลูกกรอกก็เยอะ โอ ของผมแน่กว่า
อย่างนั้นอย่างนี้ เกทับกันไปทับกันมา พุด
ง่าย ๆ คือ เอาไว้ประดับบารมีเหมือนเจ้าพ่อ
มาเพียที่มีคนนับถือเยอะ ๆ นอกนั้นก็
ไม่ได้อะไร

มีอาจารย์วิทยากรบางพวกที่ได้บุญนิด
หน่อย แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้บุญอะไร เพราะภพ
ทำบุญ คือ ภพมนุษย์ ที่ได้บุญจะเป็นอาจารย์
วิทยากรประเภทที่เป็นปู่ยา คล้าย ๆ ให้กุมาร
ทองไปบอกยา ที่เราเคยได้ยินว่า ยาผีบอก ก็
คือภูมิตัวมาบอกผู้ที่จะหมดกรรมแล้ว ซึ่ง
ปู่ยาหรือปู่หมอ ก็คืออดีตหมอแผนโบราณ
แล้วมีเวทมนตร์กำกับ ตายไปแล้วก็มักจะ
วนเวียนเป็นวิทยากรประเภทนี้ แล้วก็สอนให้
กุมารทองมาบอก

๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๙ ของขลัง

พิธีอัญเชิญเครื่องรางของขลังต่างๆ เช่น ตะกรุด ผ้ายันต์ ปลัดขิก หรือสิ่งต่างๆ ที่ไม่ใช่พระรัตนตรัยออกจากบ้าน ที่ถูกต้องควรทำอย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

พิธีอัญเชิญเครื่องรางของขลังที่ไม่ใช่พระรัตนตรัยออกจากบ้าน ใช้วิธีรักต้อง ผัง คือ ฝากแม่ธรณีไว้ด้วยความนอบน้อม ไม่ลบหลู่ แต่พูดดีๆ ว่า ขอฝากแม่ธรณีดูแลสิ่งเหล่านี้ด้วย พร้อมกับขอขอบพระคุณสิ่งเหล่านี้ และเอ่ยชื่อ เช่น ตะกรุด ผ้ายันต์ ปลัดขิก ที่ได้ช่วยดูแลในช่วงที่พระรัตนตรัยยังไม่ได้บังเกิดขึ้นในใจ บัดนี้พระรัตนตรัยบังเกิดขึ้นในใจแล้ว ก็ขออัญเชิญ

สิ่งเหล่านี้ได้กลับคืนไปอยู่กับครูบาอาจารย์
และขอฝากแม่ธรณีไว้ด้วย เพราะต่อจากนี้ไป
จะยึดมั่นพระรัตนตรัยเป็นสรณะตลอดชีวิต
บัดนี้เราจะขอทำพระนิพพานให้แจ้ง แสวงบุญ
และสร้างบารมี

๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๑๐ สาบานว่า จะไม่เล่นพนันอีกแล้ว

ครอบครัวสามีของลูกเล่นการพนันกันเป็นปกติ โดยเฉพาะไพ่่นกกระจอก ปัจจุบันสามีของลูกได้เลิกเล่นการพนันได้ประมาณ ๑ เดือนแล้ว ก่อนที่จะตัดสินใจเลิก เขาหยิบข่าวสารขึ้นมา ๑ กำนั และสาบานว่า จะเลิกเล่นการพนันตลอดไป พอพูดจบก็ไปรยข่าวสารทิ้งไป แต่ลูกก็ยังไม่มั่นใจว่า เขาจะเลิกได้ตลอดไปจริง ๆ สามีของลูกจะเลิกเล่นการพนันได้จริงหรือไม่คะ และหากเขาผิดคำสาบานจะเกิดอะไรขึ้นกับเขาบ้างคะ

คุณครูไม่ใหญ่

สามีจะเลิกเล่นการพนันได้ ลูกก็ต้องคอยเป็นกัลยาณมิตรให้เขา พยายามดึงให้เขาห่างจากสิ่งแวดล้อมเดิม ๆ และชวนมา

วัดบ่อยๆ ให้เขาได้คุ้นเคยกับเรื่องบุญ เรื่อง
ธรรมะ จะได้เห็นโทษภัยของการพนัน และ
มีกำลังใจเลิกได้ ถ้าสามมีผัสสะจะ ก็จะเป็น
โทษภัยแก่ตัวเขาเอง ทั้งมีชีวิตอยู่และตาย
ไปแล้ว ผังที่แพ้ก็จะติดตัวไป และทำให้มีวิบาก
ติดตามไป เช่น ทำให้มีอายุสั้น และทำอะไร
ก็จะไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตเลย ก็ต้อง
พยายามดึงสามให้อยู่ในหมู่คนดี และต้อง
สร้างบุญเยอะๆ เมื่อทำบุญทุกบุญก็อธิษฐาน
ให้สามมีกลับจิตกลับมาให้ทำอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ
อย่าท้อ ก็จะพ้นได้

๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๑๑ บทบาทศาลกล่าว

การบนกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น พระพุทธรูป และการบนกับสิ่งที่ไม่ใช่พระรัตนตรัย จะให้ผลต่างกันอย่างไร แล้วอุปนิสัยในการบนจะส่งผลอย่างไรในชาติต่อ ๆ ไปคะ

คุณครูไม่ใหญ่

การบนไม่ว่าจะบนกับพระพุทธรูปหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ ก็ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นกิเลส ตระกูลโมหะหรือความหลง มีผลทำให้อาจจะหลุดไปจากเส้นทางพระรัตนตรัยได้ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับบุญและบาป เมื่อประสบปัญหาชีวิตให้นึกถึงแต่บุญแล้วก็อธิษฐานจิตจะดีกว่า

๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

๑๒ คำสาปแช่ง

การสาปแช่งด้วยการเพาพริกเพาเกลือ นั้น คนที่ถูกคำสาปแช่งจะเป็นไปตามที่ถูกสาปแช่งหรือไม่ การที่คำสาปแช่งเกิดผลเป็นจริงได้นั้นเป็นเพราะสาเหตุใด และคนที่แช่งจะได้รับผลกระทบหรือไม่ อย่างไร ทั้งคนที่แช่ง และถูกแช่งจะมีวิบากกรรมต่อกันอย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

การที่คนถูกสาปแช่งได้รับผลตามคำสาปแช่งนั้น ไม่ได้เกี่ยวกับการสาปแช่งด้วยการเพาพริกเพาเกลือ แต่จะเป็นจริงต่อเมื่อผู้แช่งเป็นผู้มีศีล มีสัจจะ ไม่เคยโกหกเลย รวมทั้งเป็นผู้มีพระคุณมากต่อตนด้วย คำพูดก็จะศักดิ์สิทธิ์ ถ้าแช่งก็จะเป็นดังนั้น

คนที่สาปแช่งผู้อื่นด้วยจิตพยาบาท
และขาดศีลธรรมในใจ ผู้แช่งก็จะได้รับผล
กรรมนั้นด้วย ทั้งคนแช่งและคนถูกแช่งจะมี
วิบากกรรมผูกเวรจองเวรกันไป ดังนั้นดี
ที่สุดก็คือให้อภัยทานหรือให้อโหสิกรรมแก่กัน

๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๑๓ ผันเห็นหลวงปู่

ก่อนลูกจะเข้าวัด เคยฝันว่าพระเดช
พระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำบอกให้ลูกมา
ทำบุญที่วัดพระธรรมกาย จึงเป็นเหตุให้ลูก
เข้าวัดพระธรรมกาย เป็นเพราะอะไรคะ และ
เหตุใดลูกถึงผันเห็นพระเดชพระคุณหลวงพ่อบ่อยมาก

คุณครูไม่ใหญ่

ที่ลูกผันเห็นพระเดชพระคุณหลวงปู่
วัดปากน้ำบอกให้มาสสร้างบุญกับวัดพระ
ธรรมกาย เพราะลูกเคยมีสายบุญที่สร้าง
ร่วมกันกับหมู่คณะมา ที่ลูกผันเห็นหลวงพ่อบ่อย ๆ เพราะลูกเคยสร้างบุญกับหลวงพ่อกันมา
จึงบันดาลให้ผันไป

๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๔ สัมผัสที่ ๖

สัมผัสที่ ๖ หรือลางสังหรณ์ หรืออาการ
ผุดรู้เหตุการณ์ล่วงหน้า เกิดขึ้นจากสาเหตุใด
ได้บ้าง ทำไมบางคนมี บางคนไม่มี

คุณครูไม่ใหญ่

สัมผัสที่ ๖ หรือลางสังหรณ์ หรืออาการ
ผุดรู้เหตุการณ์ข้างหน้า นั้น ก็เกิดจากบาปบุญ
บันดาลบ้าง เทพสังหรณ์บ้าง เกิดจากอำนาจ
สมาธิบ้าง และผลที่เกิดจากการฝึกสมาธิมา
ข้ามชาติบ้าง ถ้ากรรมบันดาลที่มีกำลังพอก็จะ
ทำให้บางคนมี หรือบางคนมีบุญ มีศีล มีธรรม
จึงมีเทวดารักษา แล้วก็คอยแสดงเหตุบางอย่าง
ให้รู้ และบางคนที่ไม่ฝึกสมาธิมาข้ามชาติก็มีได้

๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๑๕ ผีถ้วยแก้ว

ผีถ้วยแก้ว เวลาเล่นต้องจุดธูปเชิญผีมา
เข้าในถ้วย ทุกคนที่เล่นต้องเอานิ้วแตะที่ก้นถ้วย
จากนั้นถ้วยแก้วก็จะวิ่งไปบนตัวหนังสือ เพื่อ
สื่อสารกับคนเล่น ตอนเลิกเล่นก็เชิญกลับ
แต่บางครั้งเขาก็ไม่ยอมกลับ ทำให้ขวัญหนี
ดีฝ่อ ลูกอยากรู้อถามว่า ผีถ้วยแก้วมีจริงหรือเท็จ
ประการใด ถ้าจริง ผีที่มาอยู่ในถ้วยเป็นผี
ประเภทไหนคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ผีถ้วยแก้ว มี ๒ ประเภท คือ

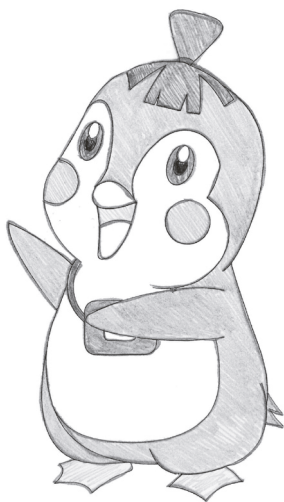
๑. มีไม่จริง

๒. มีจริง คือ มาเข้าจริง

ผีถ้วยแก้วที่มีจริง มักจะเป็นผีพวก
ลัทธิเวสตีที่ร่อนเร่พเนจรอดๆ อดๆ หรือ
ภูมมเทวาระดับล่างๆ ที่อยู่แถวๆ นั้น ที่ขี้เล่น
หน่อยก็จะมาช่วยดัน โดยเขาจะมายู่ข้างๆ
แล้วก็ใช้มือของเขานั้นแหละช่วยดัน คือ จะ
เอามือมาซ้อนกันแล้วดัน หรือนั่งยองๆ คร่อม
แผ่นกระดานที่มีตัวอักษร แล้วก็ใช้มือขยับไป
ตามที่มีมนุษย์ถาม ซึ่งก็ถูกบ้าง ผิดบ้าง แล้วแต่
ผีที่มาเล่น ซึ่งบางตนอายุมาก ถ้าเป็นภูมม-
เทวา อย่าลืมนะว่าเขาอายุ ๕๐๐ ถึง ๑,๐๐๐ ปี
มนุษย์ เพราะฉะนั้นอายุเขาจะยืน ซึ่งรู้จัก
ประวัติของผู้เล่นได้ดี เพราะมีตาทิพย์และ
มีพรคพวกเยอะ สงสัยอะไรก็แวบไปถาม
พวกนี้จะแวบไปแวบมาได้ ซึ่งมักจะถูกบ้าง
ผิดบ้าง แต่ถ้าบางตนอายุน้อยหน่อย ไม่รู้จัก
ประวัติของผู้เล่นก็มักจะตอบผิด สรุปแล้วก็
คือ ผิดมากกว่าถูก ถ้าถามเรื่องพื้นๆ ก็พอได้
แต่ถามเรื่องอนาคตก็ไม่ถูก

การเล่นพวกนี้จะมีข้อเสีย คือ เราจะไป
ผูกพันหมกมุ่นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ ก็จะมีเชื้อติด
ไปในภพเบื้องหน้า

๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๑๖ เมื่อผีเข้าโยมแม่

โยมแม่อยู่ที่ อ.สุวรรณคูหา จ.หนองบัวลำภู เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ โยมแม่ป่วยหนัก โยมพ่อบอกว่า เหมือนถูกผีเข้า เป็นมา ๕ - ๗ วันแล้ว กระผมจึงบอกโยมพ่อว่า ให้เอาพระของขวัญจากวัดพระธรรมกาย (เป็นพระผงรุ่นเททองหลวงปู่วัดปากน้ำ) คล้องคอไว้ แล้วจะไปเยี่ยม พอกระผมไปถึงบ้าน เห็นโยมแม่นอนหันหลังให้ โยมพ่อบอกว่า ตอนป่วยพาไปหาหมอ หมอเขาก็บอกว่าไม่ป่วย แต่ทานข้าวไม่ได้ ไม่มีแรง พุดบ่นเรื่อยเปื่อยไปทั่วสงสัยถูกผีเข้า กระผมก็คุยกับโยมป้าที่อยู่ด้วยกันในตอนนั้นว่า ถ้าผีเข้าจะมีอาการอย่างนี้ (ตามความคิดเห็นของเจ้าของ Case Study) คือ

๑. สายตาจะหลบ หันหน้าหนี ไม่กล้าสบตาโดยเฉพาะกับผู้ที่มีศีลธรรม

๒. นัยน์ตาจะแข็งทื่อ ไม่มีการกะพริบ
ตาบ่อยเหมือนมนุษย์ปกติ

๓. ความรู้สึกนึกคิด การพูดคุยจะไม่ใช้
ความรู้สึกนึกคิดจิตวิญญาณของคนเดิม แต่
เป็นของคนใหม่

พอพูดจบ โยมแม่พูดขึ้นว่า พวกนี้คุย
อะไรกันน่ารำคาญ ผมก็คิดในใจว่า ปกติโยม
แม่เป็นคนหูตึง พูดเบา ๆ ทำไม่ได้ยิน โยมแม่
ก็บอกว่า พูดเบา ๆ ก็ได้ยินหมดแหละ กระผม
จึงมั่นใจว่า ผีเข้าโยมแม่จริง

สมัยเด็ก ๆ กระผมเห็นเวลาหมอผี
ปราบผีต้องถามชื่อผีก่อน ถ้าผีบอก แสดงว่า
ผีกลัว ถ้าไม่บอกแสดงว่าผีไม่กลัว กระผม
จึงเรียกโยมแม่ที่นอนหันหลังมาถามว่า ชื่อ
อะไร เป็นใคร มาจากไหน ผีเข้าสิงพูดว่า เขา
ไม่ให้บอก แล้วก็หันหน้าหนี กระผมก็เรียก
ให้หันหน้ามาใหม่ ผีบอกว่า ถ้าแน่จริงก็มา

สู้กันลิ กระผมตอบทันทีว่า OK แล้วก็เอา
เหรียญปราบมารให้ดู ให้ดูรูปหลวงปู่วัดปากน้ำ
ภาษีเจริญ กระผมพูดว่า ดูให้ชัด ๆ ว่าเป็นใคร
ปรากฏว่า โยมแม่ไม่ดู กลับตาทิ แล้วพูดว่า
แสงเข้าตา มองไม่เห็น ตาจะบอด แล้วก็หัน
หน้าหนี นอนเงยบไม่พูดไปเลย ไม่สนใจใคร
ทั้งสิ้น กระผมก็ให้ดูเหรียญอีก จนฝึกกลัวมาก
แต่ฝียังไม่ยอมออก

กระผมถามว่า รู้จักพระไหม หมายถึง
ตัวกระผมเองซึ่งเป็นพระลูกชาย ฝียบอกว่า
ไม่รู้จัก แสดงว่าคนพูดไม่ใช่โยมแม่แน่แล้ว
ฝียบอกว่า ถ้าแ่ก็มาสู้กันลิ กระผมก็เลยบอก
ว่าพระไม่กลัวผีนะ มีแต่ฝึกกลัวพระ กระผมก็
พูดเรื่องบาป-บุญ เรื่องนรก-สวรรค์ ให้ฝียฟัง
แต่ฝียพูดว่า ไม่รู้จักบุญหรือ รู้จักแต่ฆ่า ๆ
พร้อมทำท่าทางด้วยมือประกอบการฆ่าให้ดู
กระผมพูดลงท้ายด้วยการสร้างพระธรรมกาย

ประจำตัวที่มหาธรรมกายเจดีย์ ชวนผีทำบุญ
ในที่สุดผียอมทำบุญด้วย จึงรวบรวมเงินได้
จำนวนสองพันกว่าบาท คือ บอกคนโน้นคน
นี้แล้วมาทำบุญด้วยกัน แล้วเขียนจองสร้าง
องค์พระไว้ก่อน

กระผมก็บอกให้ผีที่เข้าสิงอนุโมทนา-
บุญ แต่ผีนิ่งเฉยๆ เพราะทำไม่เป็น กระผม
จึงสอนให้อนุโมทนา จึงทำเป็น กระผมก็ถาม
ชื่อผี เพื่อจะกรอกชื่อ จะได้อุทิศบุญไปให้ แต่
ผีบอกว่า เขาไม่ให้บอก กระผมพูดว่า ถ้าไม่
บอก เวลาอุทิศบุญก็จะไม่ได้รับบุญ ในที่สุด
ผีจึงบอกว่า ชื่อ “ผง” โยมพ่อโยมแม่ทั้งหลาย
ถึงกับร้อง อ้อ ปู่ผงนี่เอง อดีตเคยเป็นหมอ
ปราบผีในเขต ๔ ตำบล ถ้าผีเข้าคนไหนละก็
ไปบอกคนอื่นไม่ยอมหาย แต่ถ้าบอกปู่ผงแล้ว
หาย ก็ถามนามสกุลต่อไป นามสกุลเดียวกับ
โยมแม่ของผมครับ แล้วถามอายุเท่าไร ผีบอก

๘๕ ปี ถ้ารวมกับตอนตายแล้วถึงปัจจุบันอายุ
ประมาณ ๑๓๐ ปี

กระผมเขียนใบสร้างพระเสร็จแล้ว ให้ผี
อธิษฐานอยู่พักหนึ่ง แล้วก็ให้ถวายคืนผม พอ
ถวายเสร็จ ผีก็พูดว่า เย็นกายสบายใจดีมาก
ยืม และร้องรำทำเพลง มีแววตาสดใส มีแรง
ขึ้นมาก ผีพูดว่า ขณะนี้ที่โคกตูมภูน้อยกำลัง
มีการละเล่นตีกลองเกิดเทิงสนุกมาก คนก็มา
มากมาย (คนในที่นี้ หมายถึง ผีในภูมินั้น) ที่
โคกตูมภูน้อยนี้เป็นดงป่าไม้ ชาวบ้านเชื่อกัน
ว่า ที่นี้มีผีดุ ฆ่าคนตายมาแล้วหลายศพ ใคร
ไปถางป่าทำอะไรทำสวนไม่ได้ ต้องตายทุกคน
และทุกวันพระชาวบ้านจะได้ยินเสียงกลอง
ดังเป็นประจำ

โยมแม่เคยพูดว่า มีมิดจ้อคอ กระผมคิด
ว่า ผีคงเอามิดจ้อคอโยมแม่จริง และกระผม
อยากจะให้ผีออกจากร่างโยมแม่ ตอนนั้นที่

คอโยมแม่มีพระของขวัญอยู่ ๒ องค์ กระผม
จึงเอาเพิ่มอีก ๑ พวง ประมาณ ๕ องค์ ผี
บอกว่า กลายเป็นมิดีโต้จ้อคอแล้ว กระผม
จึงใส่เพิ่มอีก ๑ พวง รวมเป็น ๓ พวง ผีบอก
ว่ากลายเป็นมิดีโต้เชือดคอขาดแล้ว พร้อม
กับร้องเสียงหลงดังลั่น พร้อมกับเอามือจับคอ
ตนเองนอนดิ้นแต่่ว ๆ เหมือนคนถูกมิดีเชือด
คอจริง ๆ กระผมคิดในใจว่า โยมแม่เราตาย
แน่เลย จนลืมนึกว่าเป็นผีเข้า จึงรีบเอาพระ
ของขวัญออกจากคอทันที ๑ พวง โยมแม่ก็
เอามือจับคอตนเองพูดว่า นี่กว่าคอขาดแล้ว
เหลือแค่มีมิดีโต้จ้อคออยู่

กระผมคิดว่าที่ผีไม่ออกเพราะมีพระ
คล้องคอไว้ จึงให้ถอดออกให้หมด แล้วคล้อง
คอใหม่ ในที่สุดโยมแม่ก็นั่งคอตกก้มหน้า
เงิบบอย่างเดียว แล้วอาการก็ดีขึ้นจึงไปทำบุญ
ที่วัดใกล้บ้าน ต่อมาผีก็ไม่มาอีกแล้ว

เรื่องที่เกิดขึ้นกับโยมแม่นั้นเป็นผีหรือ
เป็นอะไรครับ ถ้าเป็นผีจริง เป็นผีประเภทไหน
ลักษณะเป็นอย่างไร ไข่ที่เรียกกันว่า ผีปอบ
หรือไม่ เวลาโยมแม่พูดนั้น เป็นโยมแม่พูดจริง
หรือว่าใครพูดครับ แล้วตอนนั้นวิญญาณโยม
แม่อยู่ที่ไหน ทำอะไรอยู่ครับ

แสงที่เหรียญพระปราบมาร ล่องตา
โยมแม่นั้น ตลอดจนที่โยมแม่พูด เช่น พูดว่า
ร้อนๆ หนาวๆ ไม่มีแรง มีมิดจ่อคอ มีมิด
อีโต้จ่อคอ มีมิดอีโต้เชือดคอขาดนั้น เกิดจาก
อาณูภาพอะไรครับ พระของขวัญรุ่นไหนครับ
แล้วมิดเชือดคอใครครับ

ปู่ผตายแล้ว ไปอยู่ไหน ตอนมาเข้าสิง
นั้นมาทำไม มากับใคร ผีอธิษฐานจิตตอน
ทำบุญสร้างพระธรรมกายประจำตัวว่า
อย่างไรครับ

ที่ดงป่าโคกตูมภูน้อยนั้น มีผีอยู่จริง
ไหมครับ และเป็นสถานที่ที่มีผีอยู่มากจริงไหม
ครับ โยมแม่ทำกรรมอะไรมา และทำอย่างไร
โยมแม่จึงจะไม่มีผีมาเข้า

คุณครูไม่ใหญ่

เรื่องที่เกิดขึ้นกับโยมแม่นั้น เป็นผีจริง ๆ
แต่คำว่า “ผี” นั้นมีความหมายกว้างมาก
เพราะว่ามันรวมถึงกายละเอียดในระดับพื้น
มนุษย์หลาย ๆ อย่าง คือ มีกายละเอียดเยอะแยะ
ที่มนุษย์มักจะรวมเรียกว่า “ผี”

สำหรับของโยมแม่นั้น เป็นผีที่อยู่ใน
สายการปกครองของท้าวเวสสุวรรณ คือ
สายยักษ์ แต่ไม่ใช่ยักษ์ตัวดำ ตาโปน หัวหยิก
อย่างที่เรเคยเห็นในภาพ ที่มาเข้าร่างโยมแม่
นั้นจะมีลักษณะคล้าย ๆ มนุษย์

ผีปอบก็คือผีสายักษ์ อยู่ในสายการปกครองของท้าวเวสสุวรรณโณนั่นเอง ที่เข้าสิงร่างมนุษย์ ก็เพื่ออาศัยร่างมนุษย์กินอาหาร โดยเฉพาะอาหารดิบๆ หรือสัตว์เป็นๆ เช่น ไปหักคอเปิดไก่ในเล้ากิน เป็นต้น

ที่เข้าสิงร่างของโยมแม่หรือบางคนได้ เพราะมีวิบากกรรมทางนี้ ไม่ได้เข้าสิงได้ทุกคน คนๆ นั้นต้องมีวิบากกรรมทางนี้ คือ ในอดีตชาติ บุคคลนั้นเคยนับถือผี เช่น ไหว้ผี เป็นสัณเฑาะที่ฟังที่ระลึกยามที่มีทุกข์ จนเป็นธรรมเนียมประเพณีปฏิบัติกันมา โดยฆ่าสัตว์ เช่น ผี บางทีก็ฆ่าสัตว์เล็ก เช่น เป็ด ไก่ บางทีก็ฆ่าสัตว์ใหญ่ เช่น วัว ควาย เป็นต้น ฉะนั้น จึงมีกรรมอยู่ ๒ อย่าง คือ

๑) กรรมที่เคยนับถือผีพวกนี้เป็นชีวิตจิตใจ

๒) กรรมทำปาณาติบาต คือฆ่าสัตว์ เพื่อเช่นไร จึงทำให้พวกนี้มาเข้าร่างได้โดย มีวัตถุประสงค์ คือ

๑. อาศัยร่างเพื่อกินอาหาร

๒. อาศัยร่างเหมือนเป็นร่างทรง เพื่อยก ระดับตัวเองว่ามีผู้นับถือมาก

๓. ทำร้ายให้เจ็บป่วยหรือตาย เพื่อที่ว่าตายแล้ว จะได้ไปเป็นบรืวารหรือสาธุศิษย์ หรือตายแทน เพื่อตัวจะได้ไปเกิดใหม่ เป็น กฎเกณฑ์ของเผ่าพันธุ์พวกนี้ที่มีกรรมอย่างนี้

เมื่อผีเข้าถึงร่างโยมแม่ เขาจะกดทับด้วย มนต์ทำให้ขาดสติหรือหมดสติไป ขึ้นอยู่กับว่า ทับครึ่งตัวหรือว่าเต็มตัว ถ้าครึ่งตัวมันก็จะ ขาดสติแต่พอรู้อยู่บ้าง แต่ว่าบังคับตัวเองไม่ได้ แต่ถ้าเต็มตัวจะหมดสติ คือ ลืมไปเลย

ที่ผีสิงร่างโยมแม่บอกว่า เห็นแสงที่ เหยียญปราบมารส่องตานั่น ผีเห็นจริง ๆ ด้วย

อานุภาพบารมีธรรมของมหาปูชนียาจารย์ที่ท่านทำวิชชาธรรมกาย ทำให้ผีรู้สึกลักษณะนั้น และเห็นเป็นอย่างนั้น ซึ่งเหรียญปราบมารทุกรุ่นก็มีอานุภาพทั้งนั้น ถ้ามีใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง

ส่วนที่ผีเห็นเป็นมิดเชือดคอนั้น เป็นเพราะกรรมของผีเอง ที่เคยทำปาณาติบาต เอาไว้ในลักษณะอย่างนี้ คือ ฆ่าเปิด ฆ่าไก่ ฆ่าวัว ฆ่าควายโดยการเชือดคอ บันดาลให้เห็นด้วยวิบากกรรม

ผีที่เข้ามาเข้าถึงเป็นปู่ผิงจริง ๆ ไปเกิดในสายักษ์ ด้วยวิบากกรรมที่นับถือผี และก็ไม่ได้ทำบุญอะไร แถมยังมีกรรมปาณาติบาตอีกด้วย ที่เข้ามาเข้าถึงเพราะต้องการเอาไปอยู่ด้วยเพื่อเอาไปเป็นบริวารของตน โดยเจตนาจะให้อัดข้าวตาย

ปู่ผงมากับลูกสมุนของผีที่เป็นหัวหน้า หรือยักษ์ประเภทที่เป็นหัวหน้า เพราะพวกนี้ อยากได้สมาชิกเพิ่ม เหมือนนักเลงที่ต้องการ มีพวกมาก ๆ แล้วก็มีการเชียร์กัน มีการฉลอง ถ้าใครสามารถหาสมาชิกใหม่มาได้ ก็จะมีฉลองตีกลองกันลั่น แล้วก็จะมีลู่กระทึก คือ เข้าสิงให้ได้ เข้าสิงให้ได้ แล้วก็ถามกันจะเข้า ได้ไหม สิงได้ไหม เพื่อจะให้เอาให้ได้ เอาเลย เอาเลย เอ้า เฮ เข้าไปเลย แล้วก็ร้ายเวท ไปเรื่อย จะมีกองเชียร์ ซึ่งเป็นพวกนี้แหละ

ตอนถวายพระประจำตัว ผีได้อธิษฐาน ว่า ขอให้มียอำนาจเหนือผีตัวอื่นๆ พูดย่างๆ คือ อยากเก่ง ไม่ได้คิดจะไปเกิดบนสวรรค์ หรือเกิดใหม่ เพราะกรรมยังหนาอยู่ จึงยังอยู่ในหมู่พวกนี้ มีความคิดวนๆ อยู่อย่างนี้ แต่อยากยกระดับตัวเองขึ้นเป็นหัวหน้ามาเพียผี เป็นหัวหน้าเขตที่จะปกครองดูแลพวกนี้อีก ที่หนึ่ง

ที่ดงป่าโคกตุ่มภู่น้อยเป็นหมู่บ้านผีพวงนี้ และปู่ผั่งก็อยู่ตรงนั้น โดยท้าวเวสสุวรรณโณ ท่านก็สั่งให้หัวหน้าเขตต่อ ๆ กันลงมา กำหนดเขตให้หัวหน้าเขตตรงนี้ปกครอง บริเวณตรงนี้ตามวิบากกรรม และตอนนี้อนุญช อธิษฐานอยากจะเป็นหัวหน้าแทน

วิธีแก้ คือ ให้โยมแม่เลิกนับถือผี หรือ เลิกแก้ลังทำเป็นผีเข้าเพื่อขู่ลูกหลานตอน ลูกหลานทำตัวไม่ดี แล้วก็ให้ตั้งมั่นในพระ รัตนตรัย ให้ทำบุญทุกบุญ ทั้งทาน ศีล ภาวนา ให้สม่ำเสมอจนตลอดชีวิต ก็จะพ้นจากวิบาก กรรมพวกนี้ได้

๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

๑๗ กระสือ กระหัง

ลูกมีความสงสัยเกี่ยวกับเรื่องผีกระสือมานานแล้ว เรื่องมีอยู่ว่า สมัยที่ลูกยังอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัจจุบันนี้ลูกย้ายมาอยู่ที่จังหวัดปทุมธานีแล้ว ทุกคนในหมู่บ้านจะเคยเจอผีกระสือจนทำให้รู้สึกเป็นลึกลับปกติในชีวิตประจำวัน ซึ่งวิธีสังเกตคนเป็นกระสือที่คนในหมู่บ้านจะรู้จักัน คือ บุคลิกของคน ๆ นั้นจะไม่ชอบสูงส่งกับใคร ชอบอยู่ในที่มืด แม้ในเวลากลางวัน ก็จะไม่อยู่แต่ในบ้าน ทำบรรยากาศในบ้านให้ดูสลับ ๆ ทึม ๆ ถ้าใครมีญาติพี่น้องเป็นกระสือ เวลาทานข้าว จะชวนเท่าไรเขาจะไม่มากินด้วย จะกินข้าวที่หลัง แอบกินคนเดียวในมุมลับ ๆ และชอบกินของสด ๆ คาว ๆ ถ้าบ้านไหนมีคนใกล้จะคลอดลูก ยิ่งเป็นที่สนใจของกระสือมาก เพราะกระสือชอบกินของสกปรก ชอบกินรกและเลือดของเด็ก

โดยแอบเข้ามาในบ้านตามร่องกระดาน
พื้นบ้าน เนื่องจากบ้านสมัยนั้นมักจะยกสูง
โดยมีใต้ถุนบ้านไว้ ไม้กระดานก็ไม่ได้ติดกัน
แบบสมัยนี้ จะเป็นร่องกระดาน

วิธีป้องกันกระสือเข้าบ้าน คือ เขาจะ
เอาลวดหนาม หรือไม้ไผ่ที่มีหนามมาวางไว้
ใต้ถุนบ้าน เพราะมีความเชื่อว่า ผีกระสือจะ
กลัวลวดหนามเกี่ยวได้ จะไม่มารบกวน ยิ่ง
ถ้าใครมีบาดแผลต้องระวังให้ดี กระสือจะ
มาแอบดูดเลือด และจะทำให้คนๆ นั้นรู้สึก
อ่อนเพลียไป ๒ - ๓ วัน

อีกเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นกับตัวลูก
เอง ตอนนั้นลูกตากผ้าเปียกไว้ตอนกลางคืน
เข้ามาก็พบว่า มีรอยเปื้อนคล้ายคนมาเช็ด
ปากทิ้งไว้ ลักษณะคราบก็เหมือนปากินของ
สกปรกมา มีกลิ่นคาว ซึ่งคนโบราณจะมีความ
เชื่อว่า ถ้ามีรอยแบบนี้บนผ้า ให้เอาผ้าไปฟาด

กับบันได จะทำให้คนที่เป็นกระสือเจ็บปาก แล้วปากเขาจะบวมๆ เราก็จะรู้ได้ว่าใครเป็นกระสือ ลูกก็ทำตาม ปรากฏว่าเมื่อเดินไปสำรวจตามบ้านต่างๆ โดยเฉพาะบ้านที่ต้องสงสัยที่มียายแก่ๆ อาศัยอยู่คนเดียว ซึ่งคนแถวนั้นจะรู้กันว่ายายคนนี้เป็นกระสือ ก็พบว่ายายคนนั้นปากแสบวมฉึ่งจริง ๆ

ลักษณะของกระสือที่เห็นบ่อยๆ ในเวลากลางคืน หลัง ๓ ทุ่มไปแล้ว คือ จะเห็นเป็นดวงไฟกลมๆ ขนาดเท่าฝ่ามือ มีสีออกแดงๆ เหลืองๆ เหมือนเปลวเทียน ไม่เห็นเป็นหัวคน และก็ไม่เห็นไส้ห้อยรุ่งเรืองอย่างที่ใครๆ พูดกัน ดวงไฟจะลอยขึ้นๆ ลงๆ ไปมาเหมือนกำลังหาอาหารอยู่ ลูกเองเคยพยายามจะจับหลายครั้ง แต่ก็ไม่เคยสำเร็จ แต่มีคนเคยทำสำเร็จ เขาเป็นพี่ชายของเพื่อนลูกเอง เรื่องเกิดขึ้นที่จังหวัดพัทลุง

เขาเล่าว่า หมู่บ้านเขาก็มีกระสือหลายตัวเหมือนกัน ตอนนั้นเป็นช่วงพลบค่ำ พี่สะใภ้กำลังจะคลอดลูก พี่ชายของเขาก็นั่งจับปลาอยู่ตรงบริเวณคลองแถวบ้าน เมื่อพี่ชายมองมาที่บ้านของตัวเอง ก็เห็นดวงไฟดวงหนึ่งลอยขึ้น ๆ ลง ๆ วนอยู่รอบบ้าน นึกว่าไฟไหม้บ้าน จึงรีบกลับมาดู แล้วก็ชวนพรรคพวกเอาไม้ไผ่มาล้อมจับ แล้วก็จับได้ จึงชั่งดวงไฟนั้นไว้ในส้อม พอตอนเช้าดวงไฟก็หายไป เห็นแต่ความว่างเปล่า แต่พอตกกลางคืนอีกครั้ง ก็เห็นดวงไฟยังคงอยู่ในส้อมเหมือนเดิม

เช้าวันต่อมา จึงไปเดินตามหาว่า ใครเป็นผู้ต้องสงสัย ก็พบยายแก่ๆ อยู่บ้านคนเดียว นอนพะงาบๆ หายใจรวรินคล้ายคนใกล้จะตาย ลักษณะเหมือนร่างไร้วิญญาณ พี่ชายของเพื่อนจึงไปยื่นพูดกับยายคนนั้นว่าต่อไปอย่ามายุ่งกับครอบครัวของเขาอีกนะ

แล้วเขาก็ปล่อยกระสือไป เมื่อกลับไปบ้านก็
ไปเปิดสุมออก จากนั้นก็ไม่มีกระสือมากวน
ที่บ้านอีกเลย

กระสือมีจริงหรือไม่คะ สิ่งที่ถูกได้เจอ
และพี่ชายของเพื่อนได้เจอเป็นกระสือจริง ๆ
หรือไม่ กระสือมีลักษณะและมีความเป็นอยู่
อย่างไร ส่วนใหญ่จะเชื่อกันว่า มีแต่หัวกับ
ไส้ลอยไปลอยมา แต่สิ่งที่ลูกและอีกหลายๆ
คนเห็น เป็นเพียงดวงไฟลอยไปลอยมา
แค่นั้นเอง

ลูกเคยได้ยินมาว่า คนที่เป็นกระสือ
ก่อนที่ตัวเองจะตายจะต้องหาคนสืบทอด
โดยหาจากญาติพี่น้องของตัวเอง และใช้
แหวนเป็นสื่อ วิธีการคือ จะถอดแหวนให้ผู้
สืบทอดรับไปใส่ต่อ เขาก็จะกลายเป็นกระสือ
ตัวต่อไป เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงหรือไม่ ถ้า
กระสือมีจริง แล้วกระหังมีจริงหรือไม่

คุณครูไม่ใหญ่

กระสือ คือ ญาติคนหนึ่ง

ญาติอย่างหนึ่ง พี่อย่างหนึ่ง ปู่ตายก็อีกอย่างหนึ่ง แต่เราจะไต่ยีนคำรวมไปเลยว่าญาติพี่ปู่ตาย เพราะคำมันคล้องกัน แต่จริงๆ แล้วมันคนละประเภทกัน คือ หน้าตามันจะแตกต่างกันไป และพฤติกรรมหรือความสามารถมันจะแตกต่างกัน ซึ่งตอนเป็นมนุษย์ ทำกรรมหลอกลวงต้มตุ๋นเพื่อนมนุษย์ เช่น นำของปลอมมาหลอกขายว่าเป็นของจริงของโบราณ โดยหากินทางมิชอบ อันนี้คือวิบากกรรมที่ทำให้เป็นญาติ เป็นต้น

ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายก็ตาม ตายแล้วก็จะไปเป็นเปรตก่อน เพราะความโลภอยากได้ทรัพย์โดยมิชอบ มีความหิวโหยมากจากเปรต กรรมยังไม่หมดก็จะเป็นพวกญาติ

ที่กินได้เฉพาะของสกปรก ของคาว ของเน่า
เหม็นโดยจะเข้ามาสิงอยู่กับคนที่มีวิบาก
กรรม เหมือนที่ตัวเองเคยทำตอนเป็นมนุษย์
คือ ไม่ได้สิงได้ทุกคน จะเข้าสิงใครได้ คนนั้นต้อง
มีวิบากกรรมอย่างเดียวกัน มันถึงจะดูดไป
หากันได้

ลักษณะรูปร่างก็คล้ายๆ ผีนั้นแหละ แต่
มีฤทธิ์มากกว่า คือ สามารถแปลงกายเป็น
สัตว์ได้ เช่น แปลงเป็นหมาดำ เป็นงู เป็นต้น
แต่ผีแปลงไม่ได้

ภูตบางตนแปลงร่างได้มาก ภูตบางตน
แปลงร่างได้น้อยหรือแปลงได้บางอย่าง ภูตบางตน
แปลงได้ ๒ อย่าง ๓ อย่าง ๔ อย่าง ภูตบางตน
แปลงได้แค่เป็นหมาดำตัวใหญ่ได้ เป็นงูได้ นี
ยกตัวอย่าง

ภูตชนิดนี้จะมีชีวิตสิงมนุษย์อยู่ เหมือน
กาฝากที่ติดตามต้นไม้ต่าง ๆ ยิ่งอยู่นานไป

ก็จะยึดทั้งร่างกายและจิตใจมนุษย์ เหมือน
กาฝากที่ขยายขึ้นคลุมต้นไม้ พวกนี้จะชอบที่
มืด ไม่ชอบแสงสว่าง แต่ไม่มีหัวและไส้ที่ลอย
ไปลอยมา เวลาถอดกายออกจากมนุษย์จะ
เป็นดวงเป็นสีๆ ส่วนใหญ่ก็จะมีสีเหลือง สีแดง
สีเขียว สีลัม เป็นต้น (ที่มีหัวและไส้รุ่งริ่ง เป็น
เปรตชนิดหนึ่ง แต่ไม่ใช่กระสือ และจะมีอีกา
ตามไล่จิกไส้ที่ห้อยมา)

ดวงนั้น คือ ดวงจิตของมนุษย์ ที่มีวิบาก
กรรมที่โดนสิงและถูกสิง จะถูกบังคับให้ออก
มา โดยภูตจะห้ามดวงจิตนั้น ซึ่งมนุษย์จะเห็น
แค่เพียงดวงจิตของมนุษย์ ที่มีวิบากกรรม
ลอยไปเท่านั้น แต่ตัวภูตมองไม่เห็น

พวกนี้จะชอบไปกินของสกปรก ของ
คาว ของเหม็นเน่า เวลากินก็จะใช้วิธีกิน
เหมือนมนุษย์นี้แหละ เพราะสภาวะนี้เป็นกึ่ง
หยาบกึ่งละเอียด จึงสามารถกินของหยาบได้

กินเสร็จแล้ว ก็จะเอาปากไปเช็ดตามผ้าที่ตากไว้จริง ๆ เหมือนมนุษย์เช็ดปากอย่างนั้นแหละ ฉะนั้นใครตากผ้าไว้กลางคืน ไปเก็บซะ

สิ่งที่ลูกและพี่ชายเจอคือญาติพวกนี้แหละ ซึ่งมนุษย์เรียกว่า ผีกระสือ ซึ่งมีทั้งหญิงและชาย แล้วแต่มนุษย์จะสมมติเรียก เช่น ผู้หญิงก็สมมติเรียกว่าเป็นผีกระสือ ผู้ชายก็สมมติเรียกว่าเป็นผีกระหัง แต่ผู้ชายไม่มีกระดังหรือหางเป็นสาก อันนี้มนุษย์ก็สมมติกันไปเรื่อย ๆ

การสืบทอดจากร่างหนึ่งไปอีกร่างหนึ่ง เมื่อวิบากกรรมนั้นยังไม่หมด โดยญาติที่จะมารับสืบทอดต้องมีกรรมชนิดนี้ด้วย ไม่ใช่จะไปให้ใครก็ได้ ถ้าไม่มีผู้ที่มีกรรมแบบเดียวกัน ญาติก็ต้องตายไปพร้อมกับร่างที่สิงนั้น คล้ายต้นกาฝากตายพร้อมกับต้นไม้ที่ตัวเกาะอยู่ แล้วไปเกิดเป็นอย่างอื่นตามวิบากกรรมต่อไป เหมือนตายจากเปรตมาเป็นญาติ ตายจากญาติ

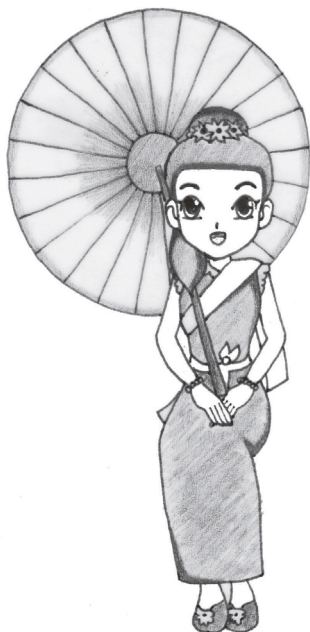
ก็ไปเป็นอะไรต่ออะไรตามวิบากกรรม

ส่วนวิธีการถ่ายทอดนั้นก็หลากหลาย
วิธี ขอเพียงผู้มาสืบทอดต้องมีกรรมอย่าง
เดียวกันเท่านั้น ส่วนวิธีการจะถ่ายทอด
อย่างไรก็ได้ จะมอบแหวน หรือจะอะไร
มีหลากหลายวิธีการ ไม่ใช่เฉพาะมอบแหวน
อย่างเดียว

การจะจับญาติไว้ในส้อมได้ต้องมีมนตร์
คาถาอาคม อยู่ๆ จะเอาส้อมไปไล่จับโดย
ไม่มีวิชาอาคมนั้นยาก แล้วที่ว่าถ้าเอาผ้าที่มี
ลักษณะคล้ายๆ คนเซ็ดปาก และมีกลิ่นคาว
หรือของสกปรกไปฟาดที่บันไดนั้น จะทำให้
เกิดปากบวมบ้าง หรือเอาผ้าไปตัมให้ปวด
แสบปวดร้อนบ้าง ก็เป็นการเสริมแต่งเรื่อง
ราวกันไป หรือการที่ผู้ต้องสงสัยว่าจะเป็นผี
กระสือเกิดปากบวมจึงขึ้นมาอย่างเรื่องที่ว่านี้

ก็เป็นเรื่องของความบังเอิญ ไม่ได้เกิดเพราะว่า
พอฟาดดู้บวมจึงขึ้นมา อย่างนี้ไม่ใช่

๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

๑๘ พระเวสสันดร

ลูกเคยพูดกับพี่สาวเรื่องพระเวสสันดร ที่ยกกัณฑ์หาซาลีให้ชูชก ลูกวิจารณ์อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ว่า ไม่ควรละเมิดสิทธิของผู้อื่น แม้จะเป็นลูกชายลูกสาวของตนก็ตาม ไม่น่าจะมีสิทธิไปยกชีวิตของผู้อื่นให้กับใคร ถ้าอยากจะทำความดี ก็ควรอยู่ในสิทธิของตนเอง การวิจารณ์เช่นนี้จะเป็นบาปหรือไม่ ถ้าบาป ควรทำอย่างไรจึงจะแก้ไขวิบากกรรมนี้ได้คะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกพูดวิจารณ์พระเวสสันดรว่า การยกกัณฑ์หาซาลีให้ชูชกนั้น เป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่น ถึงแม้ด้วยความไม่รู้ก็เป็นบาป เพราะโมหะคืออำนาจความหลงที่ไม่รู้ แล้วชอบวิจารณ์

วิบากกรรมนี้จะส่งผลให้มีอุปสรรคมา
ขัดขวางในการสร้างบารมี โดยจะมีคนมาพูด
ให้ท้อใจ จะแก้ไขก็ต้องทำบุญทุกบุญ ทั้งทาน
ศีล ภาวนา เป็นต้น แล้วก็ขอขมาพระสัมมา
สัมพุทธเจ้าบ่อยๆ หนักก็จะเป็นเบา เบาก็
จะหายไป

๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๑๙ ทำบุญต้องอธิษฐาน

บางคนทำบุญแล้วไม่อธิษฐาน เพราะ
คิดว่าการอธิษฐานเป็นการค้ากำไรเกินควร
การที่เขาคิดเช่นนี้ถูกต้องหรือไม่ครับ

คุณครูไม่ใหญ่

อย่าเอามาปนกัน ระหว่างเรื่องทำบุญ
กับเรื่องธุรกิจ เพราะมันคนละเรื่อง ทำบุญ
แล้วต้องมีอธิษฐานบารมี เป็นการตั้งเป้า
หมายชีวิต เอาพลังบุญไปใช้โตโปรแกรมให้
ไปสู่เป้าหมายนั้น เหมือนอย่างพระสัมมาสัม
พุทธเจ้า ทรงสั่งสมบุญบารมี แล้วก็อธิษฐาน
บารมีขอเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์
หนึ่งในอนาคต อย่างนี้ไม่ได้ค้ากำไรเกินควร
เลย ท่านทำบุญเล็กน้อย ท่านก็อธิษฐานอยาก

เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำบุญปานกลาง
ก็อธิษฐานอยากเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ทำบุญใหญ่ก็อยากเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ถ้าหากการอธิษฐานเป็นการค้ากำไรเกินควร
แสดงว่าท่านทำบุญเล็กน้อยแล้วอธิษฐานขอ
เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อย่างนี้ก็ไม่ถูกสิ

๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๒๐ ระวังภัยวัยเบญจเพส

ทำไมคนโบราณมักพูดว่า วัยเบญจเพส* ให้ระมัดระวังตัว ให้ทำบุญเพื่อไว้ บางคนอาจจะตาย หรือป่วยหนักในอายุช่วงนี้ หรือบางคนก็ได้ดิบได้ดีไปเลย แล้วจริง ๆ เป็นอย่างไร และต้องทำอะไรเมื่อถึงวัยเบญจเพสคะ

คุณครูไม่ใหญ่

คนโบราณมักจะพูดว่า วัยเบญจเพสให้ระวังตัวนั้น ก็เพราะว่าเป็นจุดหัวเลี้ยวหัวต่อของวัยรุ่นที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งบางครั้งกลายเป็นผู้ใหญ่แต่ใจยังเป็นวัยรุ่นใจร้อนอยู่ ก็อาจจะดำเนินชีวิตผิดพลาดได้ง่าย ทำให้ประสบเภทภัยได้มาก แต่วัยรุ่นบางคนก็เป็น

* ช่วงอายุ ๒๕ ปี

คนมีเหตุผล อารมณ์เย็น จึงทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต

เมื่อถึงวัยนี้ สิ่งที่ต้องทำ คือ จะทำอะไรก็ต้องมีสติพิจารณาให้ดี อย่าใช้อารมณ์นำหน้า ต้องใช้ปัญญานำหน้า และที่สำคัญต้องศึกษาธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตแบบบัณฑิต นักปราชญ์ที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จ

๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๒๑ ฮวงจุ้ย

การดูฮวงจุ้ย* ถือว่าเป็นบาปหรือไม่ และมีผลกำหนดชะตาชีวิตของคนเรามากน้อยแค่ไหน ผมควรจะช่วยเหลือคนโดยดูฮวงจุ้ยต่อไป หรือควรจะเลิกเด็ดขาดดีครับ

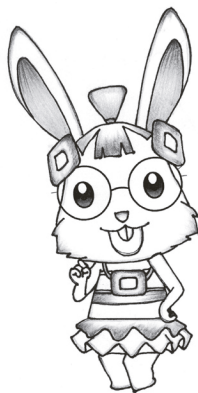
คุณครูไม่ใหญ่

การดูฮวงจุ้ยเพื่อช่วยเหลือคนอื่นนั้น ก็ไม่ถือว่าเป็นบุญหรือบาปโดยตรง แต่ว่าเป็นความหลง ซึ่งจะทำให้ใจติดยึดวนเวียนอยู่กับสิ่งเหล่านี้ การดูฮวงจุ้ยแค่เป็นส่วนประกอบเท่านั้น แต่การที่คนจะรุ่งหรือไม่รุ่ง ขึ้นอยู่

*ฮวงจุ้ย คือ ความเชื่อของจีนโบราณ ที่ว่าด้วยการจัดตำแหน่งสิ่งของหรือบ้านให้สมดุลระหว่างลมและน้ำ เพื่อความเป็นสิริมงคลและสอดคล้องกับธรรมชาติ

กับบุญกุศลที่ทำมามากน้อยเพียงใด คุณตัวลูก
ก็แล้วกัน ลูกดูดวงจួយได้ รู้หลักดวงจួយเป็น
อย่างดี แต่ลูกยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่
ลูกอยากจะเป็น อยากจะได้ เพราะฉะนั้น สิ่ง
ที่ควรจะทำ คือ ลูกควรจะเลิกดีกว่า เพราะ
เสียเวลา ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร แถมเกิดโทษ
คือความหลง ซึ่งจะติดข้ามชาติไปอีก หากตาย
แล้ว ก็จะไปเป็นวิทยารดูดวงจួយต่อ ไม่ทำให้
ก้าวไปสู่ความหลุดพ้น คือ พระนิพพาน

๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๒๒ ฮวงจุ้ยทำเลทอง

สมัยก่อนลูกชอบดูฮวงจุ้ย และทำตามหลักฮวงจุ้ยมาโดยตลอด ฮวงจุ้ยมีจริงไหมคะ จริงๆ แล้วคืออะไร และมีผลกับชีวิตเราจริงหรือไม่ เราควรปฏิบัติตามหรือไม่คะ

คุณครูไม่ใหญ่

ฮวงจุ้ย ก็คือการดูสถานที่ เป็นหนึ่งในหลักปฏิรูปเทศ ซึ่งประกอบไปด้วยสัปปายะ ๔ คือ

๑. ที่อยู่อาศัยเป็นที่สบาย
๒. อาหารเป็นที่สบาย
๓. บุคคลเป็นที่สบาย
๔. ธรรมะเป็นที่สบาย

ฮวงจุ้ยก็เป็นหนึ่งในสี่ คือ ที่อยู่อาศัยเป็นที่สบาย หมายถึงปรับสถานที่ให้น่าอยู่เช่น

ปลูกต้นไม้ร่มรื่น มีหิน มีน้ำตก มีนก เป็นต้น
ให้ดูแล้วสบายกาย สบายใจ พอสบายกาย
สบายใจ ไม่กลุ้ม จะคิดอ่านอะไรออกได้ดี
พอคิดออก ก็แก้ปัญหาได้ ชีวิตก็รุ่งเรือง

ถ้าเป็นที่ทำการค้า ก็หมายถึง ให้ดูทำเล
คือ ฮวงจุ้ยว่า ทำเลตรงนี้ มีผู้คนดี ๆ ผ่านไป
ผ่านมามาก มีรถรามาจอด นี่ก็เป็นฮวงจุ้ย
ทำเลการค้า แต่ที่สำคัญที่สุด คือ อยู่ที่มีบุญ
ฮวงจุ้ยเป็นเครื่องเสริมเท่านั้น ถ้าใครมีบุญ
จะทำอะไรก็สำเร็จ อยู่ในป่าก็รวยได้ อยู่ใน
เมืองก็รวย แต่ถ้าไม่มีบุญ อยู่ในเมืองก็จนได้
เหมือนเข้ามาเมืองหลวง แต่ว่าไปเป็นคน
รับจ้างชนดิน

นอกจากทำเลทองของการค้าแล้ว ยัง
มีทำเลธรรม ซึ่งเป็นฮวงจุ้ยที่ศูนย์กลางกาย
ฐานที่ ๗ ตรงนั้นเป็นอุ้งแห่งทะเลบุญ ถ้าใครมา
อยู่ฮวงจุ้ยตรงศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็น

ทำเลิธรรม ใจจะสบาย บุญจะไหลผ่านตลอด
เวลา จะทำงานอะไรก็สำเร็จเป็นอัศจรรย์

ทำเลทองหรือจะสู้ทำเลิธรรม ฮวงจุ้ย
ตรงกลางใส่ปิ้ง ไปถึงแล้วสบายกายสบายใจ
จะคิดอ่านอะไรก็สำเร็จได้ง่าย

๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

๒๓ เหล้ากระสายยา

การดื่มยาต้องเหล้าเป็นกระสายยา จะมี
วิบากกรรมหรือไม่ จะแก้ไขได้อย่างไรครับ

คุณครูไม่ใหญ่

การดื่มเหล้าเป็นกระสายยาก็คงไม่ได้มี
วิบากกรรมอะไร แต่ถ้าเอายาเป็นกระสายเหล้า
อย่างนี้มีวิบากกรรม และหากแม้ดื่มเป็น
กระสายยา แต่ดื่มจนมึนเมา ก็จะทำให้เมื่อ
เกิดไปในภพต่อไป ก็จะทำให้ไม่ค่อยฉลาด
สมองเซื่องช้า

๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

๒๔ ทำบุญมากจะตายเร็ว

มีความเชื่อของชาวลาวว่า ถ้าทำบุญ
มาก ๆ จะตายเร็ว เพราะว่าจะรีบไปใช้สมบัติ
คำกล่าวนี้เท็จจริงอย่างไรครับ

คุณครูไม่ใหญ่

คำว่า “ทำบุญมากจะตายเร็ว” นั้น
ไม่เป็นความจริง เป็นแค่ความเชื่อเท่านั้น คน
เราจะตายเร็วเพราะกรรมปาณาติบาตที่เคย
ไปตัดรอนชีวิตเขาเป็นหลัก พอถึงเวลา ผังนี้
ถูกเซตโปรแกรมไว้ ก็จะมาตัดรอนชีวิตของ
เรา ไม่ได้เกี่ยวกับการจะรีบไปเสวยทิพย-
สมบัติ แต่ถ้าทำบุญมาก ไม่ว่าจะตายช้าหรือ
เร็ว เมื่อตายแล้วก็จะได้ไปเสวยทิพยสมบัติ
อันโอฬาร ส่วนคนทำบุญน้อย ไม่ว่าจะตาย

เร็วหรือช้าก็ตาม เมื่อตายแล้วก็จะมีความสุข
น้อย เพราะมีทิพยสมบัติน้อย เพราะฉะนั้น
จะตายช้าหรือเร็ว ไม่สำคัญเท่ากับมีชีวิตรอดอยู่
แล้วได้สั่งสมบุญไว้มาก ๆ

๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

๒๕ ลายเซ็นเปลี่ยนชีวิต

การเปลี่ยนแปลงลายเซ็น ทำให้ชีวิตเรา
ดีขึ้นได้จริงหรือไม่ มีหลักในการออกแบบลาย
เซ็นอย่างไร ที่จะทำให้ชีวิตดีขึ้นครับ

คุณครูไม่ใหญ่

การเปลี่ยนแปลงลายเซ็น แค่ทำให้
ความรู้สึกดีขึ้นบ้าง แต่ไม่ได้ทำให้ชีวิตดีขึ้น
ถ้าหากยังปฏิบัติตัวเหมือนเดิมๆ อยู่

ชีวิตจะดีขึ้นก็ต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
ให้ละความชั่ว ทำความดี ทำใจให้
บริสุทธิ์ผ่องใส ไม่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง
ลายเซ็นเพียงอย่างเดียว แต่ต้องเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมตามคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าด้วย

๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙

๒๖ กรู๊ปเลือดบอกนิสัย

ลูกสาวของผมมีนิสัยเปลี่ยนแปลงง่าย ผมเกรงว่า เมื่อโตขึ้นเธอจะเป็นเด็กมีปัญหา ผมควรจะสอนเธออย่างไร ให้เป็นเด็กดีตลอดไปครับ

บางคนบอกว่า เป็นเพราะเธอมีเลือดกรู๊ปเอบี กรู๊ปเลือดมีผลต่ออุปนิสัยของคนไหมครับ และทำไมแต่ละคนจึงมีกรู๊ปเลือดที่แตกต่างกัน แต่ละกรู๊ปเลือดประกอบเหตุมาต่างกันอย่างไรครับ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกสาวมีนิสัยเปลี่ยนแปลงง่าย ดังนั้น ตัวลูกในฐานะเป็นพ่อ ก็อย่าเผลอตามใจเธอ มากเกินไปอย่างไร้เหตุผล ให้ค่อยๆ อบรม

สั่งสอนเธอด้วยใจเย็นๆ เพราะเธอเป็นคนมี
เหตุผลและรักความดีอยู่แล้ว

ส่วนเรื่องกรู๊ปเลือดก็ไม่เกี่ยวกับพฤติกรรมและอุปนิสัยของคน แต่ขึ้นอยู่กับกรรมเสพคั้น การคบคน การฝึกตน เป็นต้น คนที่มีกรู๊ปเลือดต่างกันนั้น ก็ไม่ได้เกี่ยวกับกฎแห่งกรรม แม้กรู๊ปเลือดต่างกัน แต่ก็สามารถพัฒนาตัวเองให้มีคุณค่าได้เช่นเดียวกัน

๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๒๗ คนเกิดวันพระขึ้น ๑๕ ค่ำ

ที่คนเกิดวันพระขึ้น ๑๕ ค่ำ จะเป็นคน
ธัมมะธัมโมเสมอไปจริงหรือไม่ และคนเกิด
ในวันนี้จะมีกระแสนุญเป็นพิเศษแตกต่างจาก
คนทั่วไปอย่างไร

คุณครูไม่ใหญ่

คนเกิดวันพระ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ก็มีส่ว
ที่เป็นคนมีพื้นฐานจิตใจดี และสนใจเรื่อง
ธรรมะ แต่ก็ไม่ใช่ทุกคน คนเกิดในวันนี้เป็นแค่
ส่วนประกอบของจิตใจที่สนใจเรื่องธรรมะ มี
พื้นฐานที่ดีที่แตกต่างจากคนอื่นเป็นส่วนใหญ่
เท่านั้น

๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๒๘ คนเกิดเสาร์ ๕

ด้วยบุพกรรมอะไร ทำให้เตี้ยเป็นคน
มือหนัก เกี่ยวกับการที่ท่านเกิดวันเสาร์เดือน ๕
หรือไม่คะ

ทำไมคนโบราณถึงมักจะกล่าวว่า คนที่
เกิดวันเสาร์ เดือน ๕ มักจะดวงแข็งคะ

คุณครูไม่ใหญ่

เตี้ยมือหนัก เพราะเตี้ยแข็งแรงมากกว่า
คนทั่วไปหน่อยหนึ่ง เนื่องจากเตี้ยคุ้นเคยกับ
การทำงานหนักมาตลอด ไม่ได้เกี่ยวกับคน
เกิดวันเสาร์ เดือน ๕ ดังที่คนโบราณกล่าวไว้

คนเกิดวันเสาร์ เดือน ๕ เป็นคนดวงแข็ง
ก็เป็นความเชื่อของคนโบราณไสยเวท แต่มีข้อ
สังเกตที่ว่า ถ้าเตี้ยดวงแข็ง เตี้ยก็คงยังไม่ตาย

๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

๒๙ แม่ธรณี แม่คงคา แม่โพสพ

เป็นเวลากว่า ๒๐ ปีแล้ว ที่ลูกตื่นขึ้นมา
สวดมนต์บูชาพระ แล้วก็สวดบูชาแม่คงคา
แม่ธรณี แม่โพสพ

บนโต๊ะหมู่บูชาของลูกจะมีดินซึ่งเป็น
ตัวแทนของแม่ธรณี มีน้ำเป็นตัวแทนของแม่
คงคา และลูกก็นึกในใจว่า ลูกอยากได้ข้าว
พันธุ์ดี เพื่อมาเป็นตัวแทนแม่โพสพ และอยู่ๆ
ก็มีเหตุอัศจรรย์เกิดขึ้น คือ มีต้นข้าวงอกขึ้น
ในกระถางต้นไม้เก่าๆ บนดาดฟ้าอย่างน่า
ประหลาดใจ โดยที่ไม่มีใครไปปลูกเอาไว้เลย
เป็นต้นข้าวที่สมบูรณ์และออกรวงอย่าง
สวยงามมาก ลูกจึงเก็บรวงข้าวมาบูชา เป็น
ตัวแทนของแม่โพสพ จนถึงทุกวันนี้

แม่ธรณี แม่คงคา แม่โพสพ มีจริงไหม
ถ้ามีจริง ท่านมีลักษณะอย่างไร ทำหน้าที่

อะไร การที่ถูกสวดบูชาท่านทุกวัน ท่านรับรู้ไหม
และการที่ถูกอยากได้ข้าวมาบูชา แล้วมีต้น
ข้าวงอกให้เก็บข้าวได้นั้น เป็นเพราะเหตุใดคะ

คุณครูไม่ใหญ่

แม่ธรณี แม่คงคา และแม่โพสพนั้น เป็น
ความเชื่อของผู้ที่นับถือลัทธิเทวนิยม ศาสนา
ที่มีเทพเจ้า สมมติขึ้นมาเพื่อยึดเป็นที่พึ่ง
ทางใจว่า สิ่งเหล่านี้ได้ช่วยอุ้มชูชีวิตขึ้นมาให้
เจริญรุ่งเรือง ซึ่งเป็นคนละเรื่องกับนางธรณี
ในวันตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
นางธรณีนั้นเกิดจากบารมีของพระพุทธรองค์
บันดาลให้เกิดขึ้นมาเฉพาะกิจเท่านั้น แล้ว
พอเสร็จกิจปราบมารได้ นางธรณีก็นายไป

ดังนั้น การกราบบูชาท่านเหล่านั้นจึง
ไม่มีผล เพราะท่านไม่มีตัวตน บังเอิญไป

อธิษฐานแล้วสมปรารถนาขึ้นมา ก็เลยเข้าใจว่า
สิ่งที่สมมตินั้นเป็นผู้บันดาลขึ้น แต่ความจริง
ความสำเร็จขึ้นอยู่กับบุญในตัวที่เคยทำมา
ข้ามชาติ

ที่ลูกอยากได้ข้าวมาบูชา แล้วเกิดมีต้น
ข้าวงอกให้เก็บข้าวได้นั้น ก็เป็นเหตุบังเอิญ
ซึ่งเกิดจากมูลของนกที่มาถ่ายเอาไว้ ซึ่งมีเศษ
ของเมล็ดข้าวเปลือกปนอยู่ด้วย แล้วเมล็ด
ข้าวเปลือกนั้น ก็ได้ดิน อากาศ ฟ้า ที่ถูกส่วน
พอเหมาะพอดี จึงเจริญเติบโตเป็นต้นข้าว

๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙

๓๐ เจ้าแม่จามเทวี

ตอนที่ลูกสาวคนที่ ๒ อายุ ๒ ขวบ เคย
ถูกรถกระบะชน กระเด็นเข้าไปอยู่ใต้ท้องรถ
แต่ไม่เป็นอะไร มีแผลถลอกที่หลังนิดหน่อย
เท่านั้น

หลังจากที่ลูกสาวถูกรถชนแล้ว จู่ๆ ก็มี
ญาติห่างๆ คนหนึ่ง มาที่บ้านของลูก มาถึง
เขาก็ทักทันทีว่า บ้านนี้เจ้าที่แรง และขอตัว
ลูกสาวคนเล็กที่ถูกรถชน พอเห็นลูกสาวของลูก
เขาก็ถามว่า เคยไปเที่ยวที่ไหนที่มีเจ้าแม่หรือเปล่า
ลูกตอบไปว่า เคยไปเที่ยวลำปาง ที่มีเจ้าแม่
จามเทวี เขาก็เลยบอกว่าองค์นั้นแหละคร่อม
น้องไว้ เลยไม่เป็นอะไร

กรรมใดทำให้ลูกสาวของลูกถูกรถชน
บุญใดทำให้เขาไม่เป็นอะไร มีเจ้าแม่จามเทวี
คร่อมร่างเขาอยู่จริงตามที่ญาติทักหรือเปล่านั้น
เหตุใดเขาจึงตกอย่างนั้นคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกสาวของลูกถูกรถชนตอน ๒ ขวบ เพราะกรรมในอดีตตอนเด็กมีความซุกซน คุณะ กรรมไม่มีเว้นเลย เด็กก็ชนไปตามประสาเด็ก วิบากกรรมไม่เคยเว้นว่าอินโนเซนต์เลย ลูกสาวได้นำไม้ไล่ตีสุนัขและเล่นกับมันแรง ๆ จนมันเจ็บและกลัว ด้วยวิบากกรรมนี้ชาตินี้จึงมาโดนรถชน แต่ก็ไม่ถึงกับเป็นอะไร เพราะไม่ได้ไปทำให้มันตาย แค่เล่นแรง ๆ เจ็บ ๆ

เจ้าแม่จามเทวีเมื่อท่านละโลกแล้ว ท่านก็ไปเป็นเทพธิดามีวิมานทองของชั้นดาวดึงส์ เฟส ๒ ด้วยบุญที่สร้างวัดวาอาราม และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาในทุกด้าน ท่านมีความสุขมากด้วยบุญที่ท่านสร้างไว้ ตั้งแต่ท่านสิ้น ท่านไม่เคยลงมาในเมืองมนุษย์เลย เป็นเรื่องของพวกสิง ๆ ทรง ๆ ที่มักชอบแอบอ้างท่านเสมอมาจนบัดนี้

ไปอยู่สวรรค์ตรงนั้นนี่นะ มันเหมือน
เกิดใหม่ ชาติมันก็อย่าง ธรรมมันก็อย่าง เห็น
จำ คิด รู้ อีกอย่างหนึ่ง คนละอย่างกับตอน
เป็นมนุษย์นะ เพราะฉะนั้น จะลืม จะไม่สนใจ
เรื่องราวในเมืองมนุษย์ เหมือนเกิดใหม่ ก็ต้อง
ศึกษาเรื่องราวใหม่ มีชีวิตจิตวิญญาณใหม่

เพราะฉะนั้น ท่านไม่ลงมาในเมือง
มนุษย์หรอก พวกชอบแอบอ้าง ดังนั้นที่ญาติ
ทักว่า เจ้าแม่จามเทวีมาคร่อมร่างลูก ก็เป็น
เรื่องสันนิษฐานหรือทักทักเอาตามความคุ้น
อย่าไปสนใจเลย

๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๓๑ แม่ย่านาง

ลูกสาวคนโตคลอดยากมาก ต้องใช้คีมดึงออก เมื่อเขาอายุได้ ๒ - ๓ ขวบ ก็เกิดป่วยกะทันหัน และป่วยเรื้อรังมาตลอด หมอบอกว่า เป็นปอดบวม ถูกเคาะปอด จีดยา ให้น้ำเกลือ เข้าออกโรงพยาบาลเป็นว่าเล่น แต่ก็ไม่หาย

จนกระทั่งพาไปหาหมอทรงเจ้าท่านหนึ่ง เมื่อเขาเห็นหน้าลูกสาว ก็เป่าพรวดลงที่ตัวลูกสาว ลูกสาวก็ร้องไห้สะอึกสะอื้นเหมือนผู้ใหญ่ หมอทรงเจ้าบอกว่า “มีแม่ย่านาง* จะเอาไปอยู่ด้วย ตอนนี้จัดการให้เรียบร้อยแล้ว ต่อไปก็ไม่เป็นอะไรแล้ว”

* สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อกันว่าสถิตอยู่ประจำเรือแต่ละลำ

กรรมใดทำให้ลูกสาวคนโตคลอดยาก
ต้องใช้คีมดึงออก ที่ป่วยเรื้อรังจนเกือบเสียชีวิต
เป็นเพราะเหตุใด มีแม่ย่านางจะเอาไป
อยู่ด้วยจริงตามที่หมอร่างทรงบอกหรือไม่คะ
ถ้าจริงเขาคือใคร

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกสาวคนโตคลอดยากต้องใช้คีม
ดึงออก เพราะกรรมในอดีตเกิดในสังคม
เกษตรกรรม ชอบเลี้ยงสัตว์ขังสัตว์ไว้ในกรง
ไม่ให้มันไปไหน วิบากกรรมนี้มาส่งผล

ที่ป่วยเรื้อรังจนเกือบเสียชีวิต เพราะ
ชอบทรมานสัตว์ในรูปแบบต่างๆ อยู่ระยะ
หนึ่ง เช่น ชอบเฟียนตี ทูบตี เอาน้ำร้อนราด
จนสัตว์ทรมานมาก วิบากกรรมดังกล่าวมา
ส่งผล

ไม่เกี่ยวกับการที่มีแม่ย่านางจะเอาตัว
ไปอยู่ด้วยตามที่หมอร่างทรงบอก แต่หายได้
เพราะหมตวิบากกรรมพอดี ก็แปลว่า หมอ
ร่างทรงเป่าฟรี แล้วก็เชื่อฟรีมานานแล้ว

๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๓๒ ตายแล้วไม่สูญ

เตี่ยของลูก ไม่ค่อยศรัทธาในพระพุทธศาสนา เตี่ยมองว่าพระไม่ทำมาหากิน ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย ท่านจึงไม่ทำบุญกับพระ เวลาที่ลูกอยากให้เตี่ยทำบุญ ลูกจะแบ่งเงินให้ท่าน ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งให้ท่านไว้ใช้ส่วนตัว อีกส่วนหนึ่งให้ท่านจบอธิษฐานจิต เพื่อให้ท่านได้มีส่วนร่วมในบุญต่าง ๆ ที่ลูกจะนำไปทำบุญให้ท่าน

ทำอย่างไรเตี่ยจึงจะเลิกเชื่อว่า “ตายแล้วสูญ” ลูกพยายามอธิบายให้เตี่ยฟัง แต่เตี่ยก็ไม่เข้าใจครับ

คุณครูไม่ใหญ่

พระก็ทำมาหากินแบบพระ คือ เดินบิณฑบาต เพราะว่าไม่ได้ครองเรือน และ

เป้าหมายของพระก็ต่างจากโยม เป้าหมายของโยมต้องการโลกียทรัพย์ คือ ทรัพย์สินเงินทอง ส่วนเป้าหมายของพระต้องการอริยทรัพย์ คือ มรรคผลนิพพาน เพราะฉะนั้นวิธีการจึงแตกต่างกัน

เตี้ยยี้ดถือความเชื่อมั่นมานานจนอายุ ๘๐ กว่าปีแล้ว ก็ไม่ใช่ง่ายที่จะไปทำความเข้าใจกับท่านได้ว่า ตายแล้วไม่สูญ เอาไว้ให้ท่านศึกษาด้วยตัวท่านเองเถิด

ตอนนี้ลูกคงทำได้แค่เพียงนึกถึงบุญทุก ๆ บุญที่ลูกทำไว้ แล้วอธิษฐานจิตให้ท่านมีส่วนแห่งบุญนี้ แล้วก็ชวนท่านทำบุญอย่างที่ได้แนะนำท่าน หรือชวนท่านทำ ก็จะเป็นบุญติดตัวท่านไป เมื่อท่านละโลกแล้ว ท่านก็จะเข้าใจเอง

๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๓๓ ต้องหนึ่งสมองสองมือ ๑

คุณแม่ของผมมีชีวิตลำบากมาตั้งแต่เด็ก ต้องช่วยคุณตาคุณยายทำงานตั้งแต่อายุ ๘ ขวบ โดยรับจ้างเก็บพริกและแบกขนมไปขาย เมื่อแต่งงานกับคุณพ่อแล้ว คุณแม่ได้มาค้าขายผลไม้อยู่ที่ปากคลองตลาด เริ่มสร้างฐานะจากคนที่ไม่มียะไรเลย ท่ามกลางเสียงสบประมาทของคนอาชีพเดียวกัน

ช่วงนั้นคุณแม่นอนแค่วันละ ๒ - ๓ ชั่วโมง บางวันก็ดื่มแค่โอเลี้ยงถุงเดียว ทำงานหนักจนเลือดในตัวข้นจัด นอนแล้วขยับตัวไม่ได้ และเคยถูกพิษของยาฆ่าแมลงในผลไม้ซึมเข้าตัว จนตัวคันทั้งวันทั้งคืน ต้องไปรักษาด้วยการฝังเข็มที่เมืองจีนถึงจะหาย ท่านสร้างฐานะจนมีเงินฝากทรัพย์สินไว้เป็นจำนวนมาก แต่แล้วก็เหมือนมีกรรม ต่อมาทรัพย์สินล้มทำให้

แม่ต้องสูญเสียเงินไปหลายล้านบาท หลังจาก
ทรัพย์สินล้มได้ไม่นาน ก็โดนขโมยขึ้นบ้านกวาด
เครื่องเพชรและเงินสดในลิ้นชักไปเกลี้ยง

ภายหลังเมื่อคุณแม่ฟื้นกิจการขึ้นมาได้
ใหม่ ก็หันมาทำธุรกิจผลไม้ส่งออก แต่ก็ไม่วายถูกเจ้าของสวนทุเรียน จ้างวานนักเลงมา
ขู่ฆ่าอีก บางช่วงก็หาเงินได้มาก แต่บางช่วงก็
ขาดทุนจนเกือบหมดตัว แต่ทุกครั้งที่ย่าแยมักจะมีคนหยิบยื่นมาให้ความช่วยเหลือเสมอ
ทั้งที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน หรือมีหนี้ก็จะมี
เหตุการณ์พลิกผันให้สามารถพยุงตัวขึ้นมาได้
ใหม่ ทำให้ผ่านพ้นวิกฤตมาได้ทุกครั้ง

ปัจจุบันนี้คุณแม่อายุ ๖๗ ปี ไม่ค่อย
แข็งแรง เป็นเบาหวาน และเคยเข้ารับการ
ผ่าตัดเพราะหมอนรองกระดูกกดทับเส้น
ประสาทครับ

เหตุใดชีวิตของคุณแม่ถึงได้ลำบากมาตั้งแต่เกิด ต้องทำงานหนัก ต่อสู้กับอุปสรรคในชีวิตมากมาย และท่านประกอบเหตุในอดีตมาอย่างไร พอทำท่าจะแย่ทีไรก็จะมีคนเข้ามาช่วยเหลือ หรือมีเหตุให้รอดพ้นวิกฤตมาได้ทุกครั้ง แต่พอตั้งตัวได้ก็กลับย่ำแย่อีก แล้วก็ดีขึ้นได้อีก เตี้ยวจน เตี้ยวรวย เป็นอย่างนี้หลายรอบเพราะกรรมใด

เหตุใดช่วงขาขึ้นรายได้ถึงดีเกินคาด แต่พอขาลงก็แทบจะไม่เหลืออะไรเลยครับ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ลำบากตั้งแต่เกิด ทำงานหนัก ต้องต่อสู้อุปสรรคชีวิตมากมาย เพราะในอดีตท่านทำทานแบบสงเคราะห์โลก จะขอบแจกเสื้อผ้า แจกอาหาร เวลาคนลำบากยากจนก็

ไปช่วย เกิดไฟไหม้ น้ำท่วม ก็จะไปช่วย แต่ไม่เชื่อเรื่องบุญ มีความเชื่อว่าคนเราจะสำเร็จได้ ต้องหนึ่งสมองสองมือเท่านั้น เพราะฉะนั้นท่านจึงทำงานไม่สม่ำเสมอ เวลาจะช่วยเหลือใคร ก็จะต้องใช้เวลาตัดสินใจนาน เพราะไม่เชื่อเรื่องบุญ แต่ตัดสินใจแล้วก็ไปทำแบบสงเคราะห์โลก วิบากกรรมดังกล่าวมาส่งผล

เมื่อชีวิตคุณแม่ทำท่าจะแยที่ไรก็จะมีคนมาช่วยเหลือ หรือมีเหตุให้รอดพ้นวิกฤตมาได้ทุกครั้ง เพราะบุญที่ท่านได้สงเคราะห์โลกและสงเคราะห์ญาติดังกล่าวมาช่วยท่านเอาไว้ แต่พอตั้งตัวได้ก็กลับย่ำแย่อีก เตี้ยวจนเตี้ยรววยอย่างนี้หลายรอบ เพราะเวลาทำบุญสงเคราะห์โลกหรือหมู่ญาติ เวลาทำก็ทำอย่างเต็มที่ แต่เวลาใจตกก็นึกเสียดายว่า แหม ไม่น่าจะ让他ไปเลย ไม่น่าช่วยเลย คิดอย่างนี้บ่อย ๆ จึงทำให้กรรมตระหนี่ในชาติ

อื่นๆ ได้ช่องแทรกเข้ามา ทำให้วิบากกรรมดัง
กล่าวมาส่งผลให้ขึ้นๆ ลงๆ เดี่ยวรวย เดี่ยว
จน อย่างนี้อยู่หลายรอบ

ช่วงขาขึ้น รายได้ดีเกินคาด ช่วงขาลง
ก็แทบไม่มีอะไรเหลือ ก็เพราะวิบากกรรม
ดังกล่าวนั้นแหละ เวลาบุญส่งผลช่วงขาขึ้น ก็รวย
เกินคาด พอตอนช่วงเสียดายมันก็เป็นช่วงขาลง
จึงแทบจะไม่มีอะไรเหลือเลย

๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

๓๔ ต้องหนึ่งสมองสองมือ ๒

คุณแม่ทำกรรมอะไรมา จึงต้องสูญเสียเงินที่หามาได้ด้วยความยากลำบากเพราะทรัพย์สินล้มและยังมาเจอขโมยขึ้นบ้านอีกในเวลาไล่เลี่ยกันครับ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ต้องสูญเสียเงินที่หามาได้ด้วยความยากลำบากเพราะทรัพย์สินล้ม แล้วยังมาเจอขโมยขึ้นบ้านอีกในเวลาไล่เลี่ยกัน เพราะในอดีตได้แอบไปขโมยสมบัติของญาติที่เขาเอาใส่ตุ่มฝังดินเอาไว้ ๒ ที่ มาเป็นของตัวเอง ๒ ครั้ง กรรมนี้เลยมาส่งผล ๒ ที่ คือทรัพย์สินล้มกับโดนขโมยขึ้นบ้าน

๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

๓๕ ต้องหนึ่งสมองสองมือ ๓

คุณแม่ทำบุญอะไรมาจึงเป็นคนแข็งแรง
แม้ว่าจะทำงานหนักกว่าคนธรรมดาหลาย
เท่าก็ทำได้

กรรมใดทำให้คุณแม่ป่วยเป็นโรคเบาหวาน
และหมอนรองกระดูกทับเส้นประสาท
และจะต้องทำบุญอะไร จึงจะช่วยตัดรอน
วิบากกรรมนี้ได้ครับ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่เป็นคนแข็งแรง แม้จะทำงาน
หนักกว่าคนธรรมดาหลายเท่า เพราะท่านมี
นิสัยขยัน และในอดีตเวลาทำบุญสงเคราะห์
โลก ท่านชอบแจกข้าวสารอาหารแห้งต่างๆ
เป็นต้น ให้กำลังคนอื่น ผลบุญนี้มาส่งผล
ทำให้ท่านเป็นคนแข็งแรง

ป่วยเป็นโรคเบาหวาน และหมอนรอง
กระดูกทับเส้นประสาท เพราะกรรมในอดีต
ได้ฆ่าสัตว์ทำอาหาร และใช้แรงงานสัตว์มาก
เกินไป แม้สัตว์แก่ๆ เช่น วัวแก่ ควายแก่ ก็
ยังใช้ให้ทำงานหนัก วิบากกรรมนี้ทำให้หมอน
รองกระดูกทับเส้นประสาท

๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

๓๖ วิชาหนังเหนียว

วิชาหนังเหนียวที่พวกวิทยากรใช้ป้องกัน
กระสุนปืน ต่างกับอาณูภาพพระธรรมกาย
อย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

วิชาวิทยากรที่ทำให้หนังเหนียว ป้องกัน
กระสุนได้นั้น ก็เป็นเรื่องของคาถาครุบา พวก
นี้ยิ่งเรียนยิ่งฮึกเหิม ยิ่งหลงตัวเองว่า “แน่” จะ
ทำให้ไปเป็นนักเลงอันธพาลต่าง ๆ ได้

ส่วนอาณูภาพของพระธรรมกายนั้น
เป็นอาณูภาพแห่งบุญและธรรมะที่รักษาผู้
ประพฤติธรรม ยิ่งเรียนยิ่งบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น
คลายมานะ ความถือตัว ไม่ไปเบียดเบียนผู้อื่น

๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๓๗ ศาสนาพุทธไม่ยุติธรรม

หลานสาว ประกอบเหตุมาอย่างไร
จึงเปลี่ยนจากนับถือศาสนาพุทธไปศรัทธา
ความเชื่ออื่น โดยเธอให้เหตุผลว่าศาสนาพุทธ
ไม่ยุติธรรม เธอเกิดมายังไม่ได้ทำอะไรผิดเลย
ก็ให้มารับกรรมแล้ว

คุณครูไม่ใหญ่

เหตุที่ทำให้หลานสาวเปลี่ยนศาสนา
ไปศรัทธาความเชื่ออื่น เพราะเมื่อหลายชาติ
ก่อนๆ เธอเคยเกิดในตระกูลสัมมาทิฐิ พ่อแม่
ก็ได้อบรมสั่งสอนให้เธอนับถือพระพุทธ
ศาสนามาตั้งแต่เด็กๆ แต่ด้วยเหตุที่เธอเป็น
คนมีทิฐิมานะจึงมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง
ในชาตินั้น

ดังนั้น เมื่อเติบโตขึ้นจึงคิดว่า พระพุทธศาสนาไม่ใช่ความเชื่อที่เกิดขึ้นจากความศรัทธาของตัวเอง ประกอบกับพ่อแม่ของเธอก็ไม่สามารถอธิบายหลักคำสอนที่ถูกต้องของพระพุทธศาสนาให้แก่เธอได้ ทำให้เธอรู้สึกว่าศาสนาพุทธยังไม่ใช่ศาสนาที่ดีที่สุด ดังนั้นเธอจึงได้ทดลองไปแสวงหาความเชื่ออื่นที่คิดว่าเป็นความเชื่อที่ดีกว่า แต่ความเชื่อใหม่ที่เธอไปนับถือนี้กลับไม่มีเหตุผล และไม่ประกอบไปด้วยปัญญา

เพราะความเชื่อนั้นสอนให้บูชาเทพเจ้า ซึ่งเทพเจ้านั้นจะมีตัวตนหรือไม่ก็ไม่มีใครพิสูจน์ได้ มันเลื่อนลอย เหมือนชายหนุ่มนึกถึงหญิงสาวในฝัน เห็นหญิงสาวในฝันที่ไม่มีจริง แต่เมื่อเธอได้เลือกแล้ว เธอก็ได้ศรัทธาในความเชื่อนั้น

ต่อมาภายหลังเมื่อมีคนไปชี้แจงแสดง เหตุผลด้วยใจที่เยือกเย็น ทำความเข้าใจใหม่ ให้กับเธอ บุญเก่าของเธอจึงได้ชอง ทำให้เธอ หันกลับมานับถือพระพุทธศาสนาเหมือนเดิม

ในชาติปัจจุบัน หลานสาวของลูกเกิดใน ตระกูลสัมมาทิฐิ แต่เพราะวิบากกรรมที่เคย ทำมาในอดีตมาส่งผล ทำให้เธอเข้าใจในหลัก พระพุทธศาสนาผิด ๆ เพราะไปฟังที่ปลายเหตุว่า ศาสนาพุทธสอนไว้ว่าคนเราเกิดมาเพื่อใช้กรรม จึงรู้สึกไม่ยุติธรรมที่ว่าเมื่อเกิดมาแล้ว ยังไม่ ได้ทำอะไรผิด ก็ต้องมารับกรรมเสียแล้ว

ที่เธอคิดเช่นนี้ เพราะเธอยังไม่ได้ ศึกษาต่อไปอีกว่า ที่เป็นเช่นนี้เพราะเธอเคย ประกอบเหตุเอาไว้ในอดีต ทำให้ปัจจุบันต้อง มาใช้ผลกรรมนั้น แต่เพราะความรู้เท่าไม่ถึง การณ์จึงทำให้เธอเปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่น

และศาสนาใหม่ที่เธอหันไปนับถือนั้น เธอก็ไม่ได้
ศึกษาทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในหลัก
คำสอนของศาสนานั้น เพราะศาสนาใหม่นี้มี
คำสอนที่ไม่ยุติธรรม และไม่มีเหตุผลหนักเข้าไป
กว่าเดิมอีก

เขาสอนว่า มนุษย์ทุกคนมีบาปติดตัวมา
ตั้งแต่เกิด เพราะต้นบรรพบุรุษของมนุษย์เคย
ทำบาปเอาไว้ ดังนั้นมนุษย์ทั้งหลายที่เป็น
ลูกหลานจึงต้องได้รับบาปนี้ติดตัวมาด้วย และ
ทุกคนจะต้องล้างบาป ทั้ง ๆ ที่บาปนี้ก็ไม่ได้
เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองเลย ซึ่งมัน
ก็ไม่มีเหตุไม่มีผล และไม่มีความยุติธรรมเลย
ตอนนี้เธอกำลังอยู่ในช่วงที่ใช้วิบากกรรมอยู่
จะล้างบาปด้วยน้ำ ให้ไปแช่แบบปลาอย่าง
นั้นทั้งชาติก็ไม่หมดบาป

ความยุติธรรมที่แท้จริงยังไม่มีหรือ
ตราบใดที่มนุษย์ยังต้องตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม

ถ้าเราอยากได้ความยุติธรรมที่แท้จริง
จะต้องปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงธรรมก่อน เรื่อง
กฎแห่งกรรมจึงจะยุติได้ เพราะเห็นว่าอะไร
เป็นเหตุอะไรเป็นผล แล้วไปดับเหตุนั้นเสีย
ผลก็จะดับไปเอง จะยุติไปเอง เอวังก็มีด้วย
ประการฉะนี้

๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

๓๘ คนไม่มีศาสนา

พี่สาวของลูกแต่งงานกับพี่ชายชาวอิหร่านทำธุรกิจประสบความสำเร็จมาก บริษัทติดอันดับ ๑ ใน ๕๐๐ ของบริษัทที่ใหญ่ที่สุดในอเมริกา ปัจจุบันพี่สาวและพี่ชายเป็นคนที่ไม่มีความเชื่อ เพราะมีความเห็นว่า แต่ละศาสนาก็มีคนที่ไม่ดี ทำให้ทั้งสองอยู่ด้วยความคิดของตัวเอง พี่สาวและพี่ชายไม่มีลูก จึงรักลูกชายของลูกเหมือนลูกแท้ๆ

พี่สาวและพี่ชายทำบุญอะไรมาถึงประสบความสำเร็จในธุรกิจมาก บุญกรรมใด พี่สาวและพี่ชายจึงกลายเป็นคนไม่มีความเชื่อ และการชักชวนลูกชายของลูกที่นับถือศาสนาพุทธให้ไม่มีความเชื่อ จะมีวิบากกรรมอย่างไร ลูกจะช่วยทั้งสามคนได้อย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

พี่สาวและพี่ชายประสบความสำเร็จในธุรกิจมาก แต่เป็นคนไม่มีศาสนา เพราะในอดีตพี่สาวและพี่ชายได้ทำทานบารมีมาแบบสังเคราะห์โลก แต่ไม่ได้อธิษฐานล้อมกรอบเอาไว้ พี่สาวเคยทำบุญในพระพุทธศาสนามาด้วย จึงได้มาเกิดในครอบครัวที่มีแม่และยายนับถือพระพุทธศาสนา

บุญเก่าบันดาลให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ทำให้เข้าใจว่าเป็นเพราะหนึ่งสมองสองมือเท่านั้น รวมทั้งได้เห็นข้อผิดพลาดของบางคนที่นับถือศาสนา จึงมีความคิดว่าไม่จำเป็นต้องมีศาสนาก็ได้

การที่ชักชวนลูกชายของลูกให้เป็นคนไม่มีศาสนาเหมือนตนนั้น ก็จะทำให้ปิดทางนิพพานของตนเองและลูกชายของลูกด้วย

จะแก้ไข ก็ให้ไปทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรให้เขา ด้วยใจเย็นๆ และอดทน บอกให้เขารู้ว่า จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ไม่ใช่ไร แต่ต้องมาศึกษาและปฏิบัติดูก่อน เพราะสังฆธรรมก็คือสังฆธรรม อย่าไปดูแค่คนบางคนที่เขานับถือศาสนาและทำผิดพลาดเท่านั้น

๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

๓๙ กลับชาติมาเกิด

พ่อกับแม่มีลูกมาถึงคนที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้ชาย พ่อรักลูกชายคนนี้มากเป็นพิเศษ แต่เมื่อเลี้ยงเขาได้ไม่นาน ก็มีเหตุที่ต้องสูญเสียเขาไปตั้งแต่เขาอายุได้เพียง ๔ ขวบ ด้วยโรคไข้รากสาดใหญ่

การตายของลูกชายคนนี้ ทำให้พ่อรู้สึกเสียใจเป็นอย่างมาก และด้วยความอาลัยอาวรณ์ระหว่างพ่อลูก พ่อจึงเอามือไปป้ายเขม่ากันหม้อสีดำๆ มาป้ายไว้ที่กลางหลังศพลูกชาย แล้วพูดว่า “ไว้ให้อैंกลับมาเกิดเป็นลูกข้าใหม่นะ”

๓ ปีต่อมา คุณแม่คลอดลูกสาวอีกคน ซึ่งก็คือตัวลูกค่ะ แต่ที่น่าประหลาดใจ คือทุกคนสังเกตเห็นว่า ที่แผ่นหลังของลูกมีปาน

คำๆ ลักษณะเหมือนรอยเขม่า ที่พ่อได้ป้าย
หลังศพลูกชายที่ตายไป จึงทำให้ลูกถูกเข้าใจ
มาตลอดว่า คือ ลูกชายคนก่อนของพ่อกลับ
ชาติมาเกิดใหม่

บุพกรรมใดทำให้พี่ชายเป็นโรคไข้ราก
สาตใหญ่และอายุสั้น เขาตายแล้วไปไหน ใช้
กลับมาเกิดเป็นตัวลูกในชาตินี้หรือไม่

ถ้าไม่ใช่ทำไมตัวลูกถึงมีปานดำที่กลางหลัง
เหมือนรอยเขม่าที่พ่อป้ายไว้ที่ลูกชายคนที่ ๕
ด้วยคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกชายคนที่ ๕ ของพ่อ เป็นโรคไข้
รากสาตใหญ่และอายุสั้น เพราะในอดีตชอบ
วางยาเบื่อสัตว์ เช่น หมา แมว หนู เป็นต้น
โดยเอายาเบื่อใส่ลงไปในการอาหาร เมื่อสัตว์มา

กินมันก็ตายมาส่งผล ที่จริงต้องการเปื้อนหู
แต่แมวกับหมาอยู่ว่าง ๆ ผ่านมาก็ลู่ชะ

ลูกชายคนที่ ๕ ของพ่อก็ไปเกิดใหม่เป็น
มนุษย์แล้ว แต่ไม่ใช่ตัวลูก

ที่มีปานกลางหลังนั้นก็มาฟ้องกันพอดี
กับกรรมในอดีตของตัวลูก โดยในชาติหนึ่ง
ลูกมีบ้านติดกับกำแพงด้านหลังของวัด ลูกได้
เอาขยะไปเผาแถวนั้น ทำให้กำแพงด้านหลัง
ของวัดเป็นรอยดำ ๆ วิบากกรรมนี้มาส่งผล

๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๔๐ ตายแล้วฟื้น

น้องชายคนที่ ๙ พอคลอตออกมาแล้ว
ไม่มีลมหายใจ ทุกคนรออยู่นานจนกระทั่ง
แน่ใจว่าทารกเสียชีวิตแล้ว จึงคิดจะเอาไปฝัง
แต่คุณแม่ไม่ยอม ขอร้องว่า อย่าเพิ่งเอาไป
ฝังเลย คุณแม่ร้องไห้กอดลูกชายไว้แนบอก
ตลอดเวลา ทุกคนจึงยอมตามใจ

พอวันที่ ๓ คุณแม่เห็นท้องของลูกชาย
เหมือนมีการเคลื่อนไหวขยับขึ้นลง จึงหยิบ
สำลีมาแตะปลายจมูกปรากฏว่าสำลีปลิวออก
ไปตามแรงลมหายใจ เมื่อแน่ใจว่า ลูกชาย
ฟื้นคืนมาแล้ว คุณแม่ได้เรียกให้ทุกคนมาดู
แล้วทารกนั้นก็ร้องไห้ออกมาเสียงดัง ปัจจุบัน
น้องชายคนนี้ยังมีชีวิตอยู่ อายุได้ ๓๖ ปีแล้วค่ะ

กรรมใดทำให้น้องชายเมื่อเกิดมาแล้ว
ต้องตายไป ๓ วัน และด้วยบุญอะไรจึงทำให้
ฟื้นคืนมาอีก

คุณครูไม่ใหญ่

เมื่อน้องชายเกิดมาได้ตายไป ๓ วัน แล้ว
ฟื้นนั้น ความจริงเขายังไม่ตาย แต่เขามีกรรม
ที่เคยจับลูกครอกของปลาตัวเล็ก ๆ ที่เป็น
ฝูงมาทำอาหารกิน กรรมนี้มาส่งผลทำให้ดู
เหมือนกับตาย แต่ความจริงแค่สลับไปเท่านั้น

ต่อมาฟื้นขึ้นมาได้ด้วยบุญที่ทำทาน
ด้วยยาที่แจกจ่ายให้กับเพื่อนบ้าน มาตรดรอน
วิปากกรรมดังกล่าว

๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

๔๑ ศาลเจ้า ๑

ตอนคุณแม่อายุ ๕๐ กว่า ป่วยโดยไม่ทราบสาเหตุ มีอาการซึมเศร้า กินไม่ได้ นอนไม่หลับ ไม่ยอมพูดจากับใคร ร่างกาย ผ่ายผอมลง วันหนึ่งคนทรงในหมู่บ้านก็มา ทักว่า ต้องรับขันธ และให้สร้างศาลที่หน้า บ้านแล้วจะหาย แม่ก็ทำตาม ผลปรากฏว่า แม่หายทันที กลับมาสดชื่น กินข้าวได้นอนหลับเป็นปกติอย่างอัศจรรย์

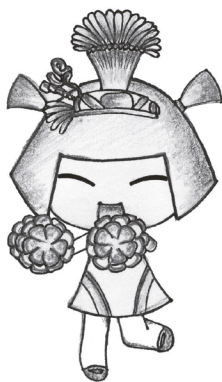
เหตุใดแม่ถึงป่วยโดยไม่ทราบสาเหตุ และหายได้เพราะการรับขันธคะ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ของลูกเคยป่วยรักษาไม่หายและไม่ทราบสาเหตุ แต่พอรับขันธ คือ ยอมรับนับถือบรรพบุรุษ สร้างศาลไว้หน้าบ้านตาม

คำแนะนำของคนทรง อากาการป่วยก็หายทันที
นั้น เป็นเพราะกรรมในอดีต แม่เคยนับถือผี
จึงทำให้มีเชื่อที่จะดึงดูดให้พวกผีสากาย
ละเอียดยเหล่านี้นมาเบียดเบียนได้เพราะมีเชื่อ
เมื่อยอมรับภักดีนับถือเขา (ซึ่งเป็นผีที่อยู่ใน
การปกครองของหัวหน้าที่เป็นวิทยาสายหนึ่ง
วิทยานี้มีหลายสาย) พอยอมรับนับถือเขา
บริวารของหัวหน้าวิทยาก็เลยเบียดเบียน
ก็แค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นก็เลยหายป่วย
ที่ป่วยเพราะโดนเขาเบียดเบียนจะ

๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

mini

๑๒๑

๔๒ ศาลเจ้า ๒

วิญญาณที่แม่รับมาอยู่ที่บ้านนั้นมีจริง
หรือไม่คะ ถ้าจริงเป็นวิญญาณของใคร

ลูกควรทำอะไรกับศาลนั้นคะ จะรื้อ
ก็เกรงใจแม่ และกลัวด้วยคะ

คุณครูไม่ใหญ่

วิญญาณที่แม่รับมาอยู่ที่บ้านนั้นมีจริง
เป็นพวกบริวารภุมมเทวาของหัวหน้าสายวิทยา-
ธร ลูกจะต้องอธิบายให้คุณแม่เข้าใจเรื่องนี้
อย่างแท้จริงดังกล่าว เมื่อท่านเข้าใจดีแล้ว
ลูกก็ไปตามหลักวิชา คือ ให้อยู่ในบุญ ทั้ง
ทาน ศีล ภาวนา และก็ไม่ต้องกลัว เพราะบุญ
เรามากกว่า อีกทั้งเราก็ไม่ได้ไปเบียดเบียน
ลบหลู่ใคร แล้วลูกก็พูดด้วยถ้อยคำอันไพเราะ
ที่ศาลตรงนั้นนะ เพื่อจะมีวิญญาณฟังอยู่ว่า

ท่านเป็นผู้มีบารมีมาก ควรจะไปอยู่วิมานที่
สวยกว่านี้ อย่าอยู่ตรงนี้เลย ไม่สมกับบารมี
สถานที่ตรงนี้ ขอสร้างเป็นหอพระแทน แล้ว
จะทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้

๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๔๓ จากหลังสงคราม

ทำไมผมจึงไปเกิดในประเทศที่มีแต่สงคราม มีชีวิตที่ลำบากจากสงคราม และทำไมผมไม่ถูกยิงตายขณะหนีออกนอกประเทศ

ผมคิดสงสัยตลอดเวลาว่า ทำไมโลกใบนี้ต้องมีสงครามฆ่ากันเอง ทำอย่างไรจึงจะหยุดสงครามได้ และใครจะเป็นผู้ทำให้สงครามหยุดได้ครับ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกต้องเกิดในประเทศที่มีสงคราม มีชีวิตที่ลำบากจากสงคราม เพราะในอดีตได้เคยเป็นเศรษฐีพ่อค้านักธุรกิจใหญ่ ได้ให้เงินสนับสนุนรัฐในการทำสงครามด้วยความไม่เต็มใจตามที่ทางรัฐขอมา เพราะหากไม่ให้

เดี๋ยวเขาก็บังคับเอา ดีไม่ดีถูกติดคุกหรือถูก
ยึดไปหมด หรือไม่ก็ถูกฆ่าตาย ก็ต้องให้ และ
ก็ต้องยืมแยมแยมใส่ สนับสนุนรัฐบาลจะเอา
อย่างไรก็เอา เพื่อประเทศชาติของเราอย่างนั้น
วิบากกรรมนี้มาส่งผล

ที่ไม่ถูกยิงตายขณะหนีออกนอก
ประเทศเพราะในชาตินั้น ตัวลูกก็ไม่ได้เต็มใจ
ในการสนับสนุนให้เขาทำสงคราม แค่ให้
เงินด้วยความจำใจจึงรอดตายได้ แต่ก็วิ่งให้
ตื่นตื่นหวาดเสียวหน่อย แต่ลูกกระสุนไม่มี
อารมณ์มาโดนลูก เพราะลูกไม่ได้เต็มใจที่จะ
ให้เงินเขาไปทำสงคราม

โลกใบนี้ต้องมีสงครามฆ่ากันเอง เพราะ
มนุษย์ยังมีกิเลส โลภ โกรธ หลง บังคับให้
สร้างกรรม นี่แหละคือศัตรูถาวรที่แท้จริง
ของมวลมนุษยชาติ มนุษย์กับมนุษย์ไม่ใช่
เป็นศัตรูกัน แต่กิเลสอาสวะที่อยู่ภายในใจ

มนุษย์ต่างหาก คือ ศัตรูที่แท้จริงของมนุษย์ เพราะฉะนั้น ถ้าจะทำสงครามที่แท้จริงต้อง นั่งหลับตา และสู้รบกับโลภะ โทสะ โมหะที่มีอยู่ในตัว

มนุษย์ยังมีกิเลส มีความโลภ ความโกรธ ความหลง บังคับให้สร้างกรรม เมื่อทำกรรมแล้วก็ทำให้เกิดวิบากกรรม วิบากกรรมคล้ายๆ กันจึงดึงดูดให้มาเกิดร่วมกัน แล้วก็ถูกกิเลสดั่งกล่าวบังคับวนไปวนมาอยู่อย่างนี้ พอมาเกิดร่วมกัน กิเลสที่มีอยู่ในใจของแต่ละคนก็บังคับให้ทะเลาะกัน

โดยแต่ละคนก็ไม่รู้ว่า ใครบังคับบัญชา อยู่จากหลังที่ทำให้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้ เพราะยังไม่มีดวงตาเห็นธรรม ยังไม่มีธรรม จักขุ ยังไม่มีญาณทัสสนะ เพราะยังเข้าไม่ถึง พระธรรมกายที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน จึงไม่รู้เรื่องราวความเป็นจริงของชีวิต

จะหยุดสงครามได้นั้น ทุกคนในโลก
จะต้องร่วมมือกัน จะเว้นแม้แต่เพียงคน
เดียวไม่ได้ ด้วยการหยุดใจเข้าไปให้ถึงความ
สงบภายในจนเกิดสันติสุข แล้วสันติสุขนั้น
ก็จะขยายมาสู่ภายนอก ทำให้เกิดสันติภาพ
ภายนอกอย่างแท้จริง หยุดจึงเป็นสิ่งสำคัญ
ที่จะสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นแก่โลก

คนที่เขามอบรางวัลสันติภาพกัน ยังไม่รู้
เลยว่า จะสร้างสันติภาพได้อย่างไร เพราะ
ฉะนั้น วิธีเดียวเท่านั้น คือ หยุดใจที่ศูนย์กลาง
กายฐานที่ ๗ แล้วสันติภาพที่แท้จริงจะบังเกิดขึ้น

๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ที่นี่มีคำตอบ ฉบับ mini เล่ม ๘ ไข-ความเชื่อ โดย คุณครูไม่ใหญ่
ISBN 978-616-7617-02-2

ที่ปรึกษา	พระสมุห์อานวยศักดิ์ มุนิสกุโก พระณรงค์ ทุนตจิตโต พระมหาเสถียร สุวณฺณจิตโต ป.ธ.๙ พระสมศักดิ์ จันทสิโล Ph.D. พระสมบัติ รุกขจิตโต พระนรินทร์ สุภาโส เมตตา สุขิตวงศ์ วิชาญา ไตรวิเชียร รัตนารณ ฑูณหรัศมี
บรรณาธิการบริหาร	ขวัญจิตต์ จิตสินธุ
เรียบเรียง	จารุวรรณ วตินสกุล
กองบรรณาธิการ	พระวรัช คุณนกโร พระจิรวาท จิรวชิโร ถนอมรัตน์ หัสชัย สุภาพรรณ สง่าศรี อรอนงค์ เกิดรักษ์ จินดา ช่วยเกิด
ประสานงาน	วลัยลักษณ์ มงคลภาวิล สุตปรารธนา จารุชาติ
ออกแบบปกและรูปเล่ม	เมตตา สุขิตวงศ์ และ DM&S Advertising Co.,Ltd.
จัดรูปเล่ม	สรียา ลือฤทธิกุล
ภาพ	ทีมงานกองการทูต และสมาชิกรวมดาว
กลอน	จิบจ้อย
ขอขอบคุณ	วินิช พันธุ์วิริยรัตน์ นพ.เอกชัย วงศ์สรรคกร พ.ต.ท.หญิง วิริยา สุขน้อย สุภาพร อนวัชกุล ทพ.ญ.คณิน สุขเจตรังษี อุไรรัตน์ ตั้งคุปตานนท์ จินตนา นิศากรวุฒิพงศ์ ทศนีย์ เจริญศรีเศรษฐ์ รัชนิกร จันทร์เลิศฤทธิ์ สุพิชญา ศรีสกุล พรรณนิภา ทองเต็ม บังออน สุขนัม ศูนย์ประสานงานโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

พิมพ์ครั้งที่ ๑	พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔
จำนวนพิมพ์	๑๐,๐๐๐ เล่ม
ลิขสิทธิ์	มูลนิธิตะวันธรรม
พิมพ์ที่	บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด